

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 726

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 noiembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
17/73. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare	2–17
18/87. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/23/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții	18–22
19/90. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/28/2006 privind criteriile tehnice referitoare la organizarea și tratamentul riscurilor, precum și criteriile tehnice utilizate de autoritățile competente pentru verificarea și evaluarea acestora.....	23–25
20/91. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 21/26/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 25/30/2006 privind cerințele de publicare pentru instituțiile de credit și firmele de investiții.....	25–29
21/78. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/21/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții	30–31

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 17 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 73 din 8 octombrie 2010

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare

Având în vedere dispozițiile art. 126, art. 134 lit. b), art. 384 și ale art. 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale prevederilor art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data de 31 decembrie 2010 se abrogă Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor

Mobiliare nr. 18/115/2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 21/26/2006 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și al pozițiilor din securitizare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 și 1.035 bis din 28 decembrie 2006.

Art. 4. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește metodologia de determinare a valorilor ponderate la risc ale expunerilor care fac obiectul securitizării, denumite pe parcursul prezentului regulament *expuneri securitizate*, și ale pozițiilor din securitizare, în vederea calculării cerințelor minime de capital pentru riscul de credit și, după caz, riscul de diminuare a valorii creanței potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(3) Casele centrale sunt responsabile pentru reglementarea în conformitate cu prevederile prezentului regulament a cadrului general aferent cooperativelor de credit din cadrul rețelelor cooperatiste. Reglementările emise vor avea în vedere prevederile prezentului regulament în ceea ce privește

determinarea valorilor ponderate la risc ale expunerilor care fac obiectul securitizării și ale pozițiilor din securitizare, în vederea calculării cerințelor minime de capital pentru riscul de credit și, după caz, riscul de diminuare a valorii creanței ale cooperativelor de credit, și nu vor putea stabili cerințe mai puțin restrictive decât cele prevăzute de acesta. În acest sens, reglementările emise de casa centrală vor fi transmise spre avizare Băncii Naționale a României.

(4) Prezentul regulament se aplică în mod corespunzător societăților de servicii de investiții financiare, precum și societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții. În acest sens, orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută, după caz, la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

(5) Prezentul regulament se aplică la nivel individual și, după caz, la nivel consolidat, în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR — CNVM nr. 17/22/2006 privind supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, cu modificările ulterioare.

(6) Casele centrale sunt responsabile pentru aplicarea prezentului regulament la nivel de rețea cooperatistă.

Art. 2. — (1) Termenii și expresiile folosite în prezentul regulament au semnificațiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Expresiile *protecție finanțată a creditului* și *protecție nefinanțată a creditului* au semnificațiile prevăzute în Regulamentul BNR — CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare, iar expresiile *instituție externă de evaluare a creditului*, *instituție externă de evaluare a creditului eligibilă*, *expunere* și *rating* au semnificațiile prevăzute în Regulamentul BNR — CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Expresiile *risc de diminuare a valorii creanței*, *pierdere*, *pierdere așteptată* și *factor de conversie* au semnificațiile prevăzute în Regulamentul BNR — CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Expresia *portofoliu de tranzacționare* are semnificația prevăzută în Regulamentul BNR — CNVM nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Expresia *structură de conducere* are semnificația prevăzută în Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Termenul *trust* are semnificația prevăzută în Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/2009 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2007 privind autorizarea instituțiilor de credit, persoane juridice române, și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(7) În scopul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *securitizare* — o tranzacție sau o schemă prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri este segmentat pe tranșe și care are următoarele caracteristici:

— plățile în cadrul tranzacției sau schemei depind de performanța aferentă expunerii sau portofoliului de expuneri; și

— subordonarea tranșelor determină modul de alocare a pierderilor pe parcursul întregii durate de viață a tranzacției sau a schemei;

b) *securitizare tradițională* — securitizarea ce presupune transferul economic al expunerilor care fac obiectul securitizării către o entitate special constituită în scopul securitizării, care emite titluri. Aceasta se realizează prin transferul proprietății asupra expunerilor securitizate de la instituția de credit inițitoare sau prin tehnica subparticipării. Titlurile emise nu reprezintă obligații de plată ale instituției de credit inițitoare;

c) *securitizare sintetică* — securitizarea în cadrul căreia segmentarea riscului de credit pe tranșe se realizează prin utilizarea instrumentelor financiare derivate de credit sau a garanțiilor și în care portofoliul de expuneri rămâne în bilanțul instituției de credit inițitoare;

d) *tranșă* — un segment, stabilit pe bază contractuală, al riscului de credit asociat unei expuneri sau unui număr de expuneri, în condițiile în care o poziție din cadrul segmentului implică un risc de pierdere din credit superior ori inferior celui pe care îl implică o poziție de valoare egală din orice alt

segment, fără a lua în considerare protecția creditului furnizată de terți în mod direct deținătorilor de poziții din respectivul segment sau din alte segmente ale riscului de credit;

e) *poziție din securitizare* — o expunere față de o securitizare;

f) *inițiator* — oricare dintre următoarele:

— o entitate care, fie ea însăși, fie prin intermediul entităților legate, a fost implicată direct ori indirect în contractul inițial care a dat naștere obligațiilor sau obligațiilor potențiale ale debitorului ori ale debitorului potențial, care au condus la înregistrarea expunerilor care fac obiectul securitizării; sau

— o entitate care achiziționează expunerile unei terțe părți, le include în propriul său bilanț și apoi le securitizează;

g) *sponsor* — o instituție de credit, alta decât o instituție de credit inițitoare, care înființează și administrează un program ABCP sau o altă schemă de securitizare ce implică achiziționarea de expuneri de la entități terțe;

h) *îmbunătățirea calității creditului* — o înțelegere contractuală prin care calitatea creditului aferentă unei poziții dintr-o securitizare este ameliorată față de cum ar fi fost aceasta dacă nu s-ar fi produs îmbunătățirea și care include îmbunătățirea furnizată de tranșele din securitizare de rang inferior și de alte tipuri de protecție a creditului;

i) *entitate special constituită în scopul securitizării* — o entitate organizată ca trust sau o altă entitate, diferită de o instituție de credit, constituită pentru desfășurarea uneia sau mai multor securitizări, ale cărei activități sunt limitate la acelea corespunzătoare pentru atingerea acestui obiectiv, a cărei structură vizează izolarea obligațiilor sale de cele ale instituției de credit inițitoare și în care deținătorii de interese generatoare de beneficii au dreptul să gajeze sau să schimbe respectivele interese nerestricționat;

j) *marjă în exces* — suma veniturilor de natură financiară și a altor venituri din comisioane încasate aferente expunerilor securitizate, nete de costuri și cheltuieli;

k) *opțiune de solicitare a stingerii securitizării (clean-up call option)* — o opțiune contractuală care permite inițiatorului să răscumpere sau să închidă pozițiile din securitizare înainte de rambursarea integrală a expunerilor-suport, în cazul în care valoarea expunerilor rămase de rambursat scade sub un nivel specificat;

l) *facilitate de lichiditate* — poziția din securitizare care provine dintr-o înțelegere contractuală de finanțare care vizează să asigure plata la timp a fluxurilor de numerar către investitori;

m) K_{IRB} — suma următoarelor două elemente:

— 8% din valorile ponderate la risc ale expunerilor securitizate care ar fi fost calculate potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, dacă acestea nu ar fi fost securitizate; și

— valorile pierderilor așteptate asociate respectivelor expuneri calculate potrivit aceluiași regulament;

n) *metoda bazată pe ratinguri* — metoda de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor din securitizare, potrivit prevederilor art. 77—81;

o) *metoda formulei reglementate* — metoda de calcul al valorilor ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor din securitizare, potrivit prevederilor art. 82—84;

p) *poziție care nu beneficiază de rating* — o poziție din securitizare care nu beneficiază de un rating eligibil furnizat de către o instituție externă de evaluare de credit eligibilă;

q) *poziție care beneficiază de rating* — o poziție din securitizare care beneficiază de un rating eligibil furnizat de către o instituție externă de evaluare de credit eligibilă;

r) *program ABCP* — program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active (*asset-backed commercial paper*), respectiv un program de securitizare în cadrul căruia titlurile

emise au, în mod predominant, forma de titluri pe termen scurt cu o scadență inițială de cel mult un an;

s) *formalizare* — descrierea și, după caz, fundamentarea unui proces, sistem, a unei metodologii sau decizii, regăsite la nivelul instituției de credit sub forma unei prezentări scrise cu un grad adecvat de complexitate și detaliere.

CAPITOLUL II

Calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor în cadrul unei operațiuni de securitizare

Art. 3. — (1) În cazul în care o instituție de credit utilizează abordarea standard prevăzută în Regulamentul BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, în vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor aferente clasei de expuneri căreia i-ar fi atribuite, potrivit prevederilor art. 4 din regulamentul menționat, expunerile securitizate, instituția de credit în cauză calculează valoarea ponderată la risc a expunerii aferentă unei poziții din securitizare potrivit prevederilor art. 37—68.

(2) În toate celelalte cazuri, instituția de credit calculează valoarea ponderată la risc a expunerii în conformitate cu prevederile art. 37—41 și ale art. 69—103.

Art. 4. — (1) În cazul în care un nivel semnificativ al riscului de credit asociat expunerilor securitizate a fost transferat de la instituția de credit inițiatoră în condițiile prevederilor cap. IV, acea instituție de credit poate:

a) în cazul unei securitizări tradiționale, să excludă expunerile pe care le-a securitizat de la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor și, dacă este cazul, a valorilor pierderilor așteptate; și

b) în cazul unei securitizări sintetice, să calculeze valorile ponderate la risc ale expunerilor și, dacă este cazul, valorile pierderilor așteptate, aferente expunerilor securitizate, potrivit prevederilor cap. IV.

(2) În cazul în care se aplică prevederile alin. (1), instituția de credit inițiatoră calculează, pentru eventualele poziții pe care le deține în respectiva securitizare, valorile ponderate la risc ale expunerilor potrivit prevederilor art. 22—103.

(3) În cazul în care instituția de credit inițiatoră nu realizează transferul unui nivel semnificativ al riscului de credit potrivit prevederilor alin. (1), aceasta nu trebuie să calculeze valoarea ponderată la risc a expunerii pentru niciuna dintre pozițiile pe care eventual le deține în respectiva securitizare.

Art. 5. — (1) În vederea calculării valorii ponderate la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare, valorii expunerii aferente poziției îi sunt atribuite ponderi de risc în conformitate cu prevederile art. 22—103, pe baza calității creditului respectivei poziții.

(2) În vederea determinării calității creditului aferente unei poziții din securitizare, în sensul alin. (1), se poate utiliza ratingul furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului sau o altă metodă, potrivit prevederilor art. 22—103.

Art. 6. — (1) În cazul în care există o expunere față de diferite tranșe ale unei securitizări, expunerea față de fiecare tranșă este considerată o poziție distinctă din securitizare.

(2) Furnizorii de protecție a creditului pentru pozițiile din securitizare sunt considerați deținători de poziții în securitizare.

(3) Pozițiile din securitizare trebuie să includă expunerile față de o securitizare care provin din instrumente financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute.

Art. 7. — În cazul în care o poziție din securitizare face obiectul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului, ponderea de risc aplicabilă pentru poziția respectivă poate fi modificată potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, corelate cu cele ale prezentului regulament.

Art. 8. — Pentru scopul calculării cerințelor de capital pentru riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanței potrivit prevederilor art. 2 lit. a) din Regulamentul BNR — CNVM nr. 13/18/2006, cu modificările și completările ulterioare, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care primește un coeficient de ponderare de 1.250% este inclusă în totalul valorilor ponderate la risc ale expunerilor instituției de credit, fără a aduce atingere prevederilor art. 22 alin. (1) lit. g) din Regulamentul BNR — CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — (1) În vederea determinării ponderii de risc a unei poziții din securitizare potrivit prevederilor art. 5—8, se poate utiliza un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului numai dacă aceasta din urmă a fost recunoscută ca eligibilă în acest scop de către Banca Națională a României, fiind denumită în continuare *instituție externă de evaluare a creditului eligibilă*.

(2) Banca Națională a României recunoaște o instituție externă de evaluare a creditului ca fiind eligibilă pentru scopurile alin. (1) numai dacă respectiva instituție îndeplinește cerințele prevăzute la art. 6 din Regulamentul BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, prin luarea în considerare a criteriilor tehnice stabilite în cap. IV din cadrul aceluiași regulament și dacă aceasta dispune de competență dovedită în domeniul securitizării, care poate fi probată printr-un grad ridicat de acceptare din partea pieței. În cazul în care o instituție externă de evaluare a creditului este înregistrată ca agenție de rating de credit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.060/2009, se consideră ca fiind îndeplinite cerințele de obiectivitate, independență, revizuire continuă și transparență aferente metodologiei de evaluare.

(3) În situația în care o instituție externă de evaluare a creditului a fost recunoscută ca fiind eligibilă pentru scopul alin. (1) de către autoritățile competente dintr-un stat membru, Banca Națională a României poate recunoaște respectiva instituție externă de evaluare a creditului ca fiind eligibilă pentru acest scop, fără a mai pune în aplicare un proces propriu de evaluare.

(4) Banca Națională a României publică procedura de recunoaștere a instituțiilor externe de evaluare a creditului, precum și lista acestor instituții recunoscute ca fiind eligibile.

(5) Pentru a putea fi utilizat în scopul prevăzut la alin. (1), un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă trebuie să respecte principiile de credibilitate și transparență prevăzute în cap. V.

Art. 10. — (1) În vederea aplicării ponderilor de risc aferente pozițiilor din securitizare, Banca Națională a României determină corespondența dintre nivelurile scalei de evaluare a calității creditului prevăzute la art. 22—103 și ratingurile relevante furnizate de instituții externe de evaluare a creditului eligibile.

(2) Determinarea corespondenței în sensul alin. (1) trebuie să fie obiectivă și consecventă.

(3) În situația în care autoritățile competente dintr-un stat membru sau Comisia Națională a Valorilor Mobiliare au făcut o determinare a corespondenței în sensul alin. (1), Banca Națională a României poate recunoaște respectiva determinare, fără a mai pune în aplicare un proces propriu de determinare a corespondenței.

Art. 11. — (1) Utilizarea ratingurilor furnizate de instituții externe de evaluare a creditului în vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor unei instituții de credit potrivit prevederilor art. 5—8 trebuie să fie consecventă și în conformitate cu prevederile cap. V.

(2) Pentru scopurile alin. (1), ratingurile nu trebuie să fie utilizate în mod selectiv.

Art. 12. — (1) În cazul securitizării unor expuneri reînnoibile supuse unei clauze de amortizare anticipată, instituția de credit inițitoare calculează, potrivit prevederilor art. 22—103, o valoare ponderată la risc a expunerii suplimentară pentru riscul de creștere a nivelului riscului de credit la care este expusă respectiva instituție de credit, ca urmare a producerii efectelor clauzei de amortizare anticipată.

(2) Pentru scopul alin. (1), o *expunere reînnoibilă* reprezintă expunerea în cazul căreia soldurile sumelor rămase de rambursat ale clienților pot fluctua în funcție de deciziile acestora de a lua cu împrumut și de a rambursa, până la o limită convenită cu instituția de credit, iar o *clauză de amortizare anticipată* reprezintă o clauză contractuală care impune ca la producerea unor evenimente definite pozițiile investitorilor să fie răscumpărate înainte de scadența convenită inițial pentru titlurile emise.

Art. 13. — (1) O instituție de credit sponsor sau o instituție de credit inițitoare care, în legătură cu o securitizare, a utilizat prevederile art. 4 la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor are interdicția de a furniza suport securitizării peste obligațiile sale contractuale în vederea reducerii pierderilor potențiale sau efective ale investitorilor.

(2) În situația în care o instituție de credit inițitoare sau o instituție de credit sponsor nu respectă dispozițiile alin. (1) în ceea ce privește o securitizare, Banca Națională a României solicită acestora cel puțin să dețină capital pentru toate expunerile securitizate, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

(3) Instituția de credit aflată în situația prevăzută la alin. (2) trebuie să facă public faptul că a furnizat suport peste obligațiile sale contractuale, precum și impactul acestei acțiuni asupra capitalului reglementat.

CAPITOLUL III

Expuneri la riscul de credit transferat

Art. 14. — (1) O instituție de credit, în altă calitate decât cea de inițiator, sponsor sau creditor inițial, este expusă la riscul de credit al unei poziții din securitizare din portofoliul de tranzacționare ori din afara portofoliului de tranzacționare numai dacă inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial a făcut cunoscut în mod explicit instituției de credit faptul că va reține, pe bază continuă, un interes economic net semnificativ care, în niciun caz, nu poate fi mai mic de 5%.

(2) Pentru scopurile acestui articol *reținerea unui interes economic net* înseamnă:

a) păstrarea a cel puțin 5% din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor;

b) în cazul securitizărilor expunerilor reînnoibile, păstrarea interesului inițiatorului de cel puțin 5% din valoarea nominală a expunerilor securitizate;

c) păstrarea unor expuneri selectate aleatoriu, echivalente cu cel puțin 5% din valoarea nominală a expunerilor securitizate, în cazul în care aceste expuneri ar fi fost, altfel, securitizate în respectiva securitizare, cu condiția ca numărul expunerilor potențial securitizate să fie de cel puțin 100 la inițierea tranzacției de securitizare; sau

d) păstrarea tranșei care suportă prima pierdere și, dacă este necesar, a altor tranșe cu un profil de risc similar sau mai sever decât cele transferate sau vândute investitorilor și care nu sunt scadente mai devreme decât cele transferate sau vândute investitorilor, astfel încât reținerea să reprezinte în total cel puțin 5% din valoarea nominală a expunerilor securitizate.

(3) Interesul economic net este cuantificat la inițierea tranzacției de securitizare și trebuie păstrat pe bază continuă. Acesta nu face obiectul diminuării riscului de credit, pozițiilor scurte sau altei acoperiri. Interesul economic net este determinat pe baza valorii noționale a elementelor din afara bilanțului.

(4) În sensul prezentului articol, *pe bază continuă* înseamnă că pozițiile, interesul sau expunerile reținute nu sunt acoperite ori vândute.

(5) Pentru nicio securitizare nu va exista o aplicare multiplă a cerințelor de reținere.

Art. 15. — (1) În cazul în care o instituție de credit mamă la nivelul Uniunii Europene, o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau una dintre filialele sale securitizează, în calitate de inițiator sau sponsor, expuneri de la mai multe instituții de credit, firme de investiții sau alte instituții financiare care sunt incluse în aria de cuprindere a supravegherii pe bază consolidată, cerința prevăzută la art. 14 poate fi îndeplinită pe baza situației consolidate a instituției de credit mamă la nivelul Uniunii Europene sau a societății financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în cazul în care instituțiile de credit, firmele de investiții sau instituțiile financiare care au creat expunerile securitizate s-au angajat să respecte cerințele prevăzute la art. 19 și transmit, în timp util, inițiatorului sau sponsorului și instituției de credit mamă la nivelul Uniunii Europene sau societății financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene informațiile necesare în vederea îndeplinirii cerințelor menționate la art. 20.

Art. 16. — (1) Art. 14 nu se aplică în cazul în care expunerile securitizate sunt creanțe sau creanțe potențiale asupra sau garantate integral, necondiționat și irevocabil de:

a) administrației centrale sau bănci centrale;

b) administrației regionale, autorității locale și entități din sectorul public ale statelor membre;

c) instituții cărora li se aplică o pondere de risc de 50% sau mai mică, în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare; sau

d) bănci multilaterale de dezvoltare.

(2) Art. 14 nu se aplică:

a) tranzacțiilor bazate pe un indice clar, transparent și accesibil, în cazul în care entitățile de referință suport sunt identice cu cele care alcătuiesc un indice de entități care este tranzacționat pe scară largă sau reprezintă titluri tranzacționabile, altele decât poziții din securitizare; sau

b) creditelor sindicalizate, creanțelor achiziționate sau instrumentelor de tipul *Credit Default Swap* în cazul în care aceste instrumente nu sunt utilizate pentru a structura și/sau acoperi o securitizare care intră sub incidența art. 14.

Art. 17. — (1) Înainte de a investi și, dacă este cazul, ulterior, instituțiile de credit trebuie să fie în măsură să demonstreze Băncii Naționale a României că au o înțelegere completă și detaliată asupra fiecărei poziții din securitizare și că au implementat politicile și procedurile formale, adecvate pentru portofoliul de tranzacționare și pentru afara portofoliului de tranzacționare, corespunzătoare cu profilul de risc al investițiilor lor în poziții securitizate, în scopul de a analiza și a înregistra următoarele elemente:

a) informațiile aduse la cunoștință, conform art. 14, de către inițiatori sau sponsori, pentru a preciza interesul economic net pe care îl rețin în securitizare pe bază continuă;

b) caracteristicile de risc ale fiecărei poziții din securitizare;

c) caracteristicile de risc ale expunerilor suport aferente poziției din securitizare;

d) reputația și istoricul pierderilor suferite în securitizări anterioare de inițiatori sau sponsori, corespunzătoare claselor relevante de expuneri-suport aferente poziției din securitizare;

e) declarațiile și dezvăluirile făcute de inițiatori, sponsori sau de agenții ori consilierii acestora în legătură cu obligația de diligență (*due diligence*) privind expunerile securitizate și, după caz, calitatea garanțiilor reale aferente expunerilor securitizate;

f) dacă este cazul, metodologiile și conceptele pe care se bazează evaluarea garanțiilor reale aferente expunerilor

securizate, precum și politicile adoptate de inițiator sau de sponsor pentru a asigura independența evaluatorului; și

g) toate caracteristicile structurale ale securizării care pot influența în mod semnificativ performanța poziției din securizare deținute de instituția de credit.

(2) Instituțiile de credit trebuie să efectueze periodic propriile simulări de criză adecvate pentru pozițiile lor din securizare. În acest scop, instituțiile de credit se pot baza pe modelele financiare elaborate de o instituție externă de evaluare a creditului, cu condiția ca instituțiile de credit să poată demonstra, la cerere, că au manifestat o preocupare corespunzătoare, înainte de a investi, pentru a valida ipotezele relevante ale modelelor și structurarea acestora și pentru a înțelege metodologia, ipotezele și rezultatele.

Art. 18. — (1) Instituțiile de credit, în altă calitate decât cea de inițiator, sponsor sau creditor inițial, trebuie să stabilească proceduri formale adecvate pentru portofoliul de tranzacționare și afara portofoliului de tranzacționare, care să fie corespunzătoare cu profilul de risc al investițiilor lor în poziții securizate, în scopul monitorizării pe bază continuă și în timp util a informațiilor privind performanța expunerilor-suport aferente pozițiilor lor din securizare.

(2) În sensul alin. (1), informațiile includ, după caz, tipul expunerii, procentajul împrumuturilor cu întârzieri la plată de peste 30, 60 și 90 de zile, ratele de nerambursare, ratele de rambursare anticipată, împrumuturile cu garanția aflată în executare, tipul garanției reale și rata de ocupare a acesteia și distribuția frecvenței scorurilor de credit sau a altei cuantificări a bonității debitorilor de-a lungul expunerilor-suport, gradul de diversificare la nivel de industrie și de arie geografică, distribuția frecvenței raportului dintre împrumut și valoarea garanției reale (*loan to value*), cu intervale ale căror mărimi să permită efectuarea cu ușurință a unei analize de sensibilitate adecvate.

(3) În cazul în care expunerile-suport sunt ele însele poziții din securizare, instituțiile de credit trebuie să dispună de informațiile menționate la alin. (2) nu numai în ceea ce privește tranșele-suport din securizare, cum ar fi numele și calitatea creditului emitentului, ci și în ceea ce privește caracteristicile și performanța portofoliilor-suport aferente acestor tranșe din securizare.

(4) Instituțiile de credit trebuie să dispună de o înțelegere în profunzime a tuturor caracteristicilor structurale ale unei tranzacții de securizare care ar putea influența în mod semnificativ performanța expunerilor provenind din această tranzacție, cum ar fi ordinea distribuirii fluxurilor de numerar către investitori stabilită prin contract (*contractual waterfall*), precum și factorii de declanșare aferenți, îmbunătățirea calității creditului, creșterea lichidității, factorii de declanșare legați de valoarea de piață și definiția stării de nerambursare specifică tranzacției.

(5) În cazul în care instituția de credit nu îndeplinește cerințele legate de orice aspect important prevăzut la art. 17, prezentul articol și art. 20, ca urmare a neglijenței sau a omisiunii, Banca Națională a României impune o pondere de risc suplimentară proporțională, de cel puțin 250% din ponderea de risc (limitată la 1.250%) care s-ar aplica, în lipsa prevederilor prezentului alineat, pozițiilor corespunzătoare din securizare, în conformitate cu prevederile cap. VI, pondere care crește progresiv cu fiecare încălcare ulterioară a prevederilor privind obligația de diligență.

(6) În sensul alin. (5), Banca Națională a României ia în considerare excepțiile pentru anumite securizări, prevăzute la art. 16, prin reducerea ponderii de risc pe care de altfel ar impune-o prin prezentul articol cu privire la o securizare căreia i se aplică prevederile art. 16.

Art. 19. — (1) În conformitate cu cerințele prevăzute la art. 6 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 23/28/2006 privind criteriile

tehnice referitoare la organizarea și tratamentul riscurilor, precum și criteriile tehnice utilizate de autoritățile competente pentru verificarea și evaluarea acestora, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit, în calitate de sponsor și inițiator, trebuie să aplice expunerilor care urmează să fie securizate aceleași criterii solide și bine definite de acordare a creditelor ca în cazul expunerilor care urmează să fie deținute în portofoliul acestora. În acest scop, instituțiile de credit, în calitate de inițiator și sponsor, trebuie să aplice aceleași procese pentru aprobarea și, dacă este cazul, pentru modificarea termenilor contractuali aferenți creditelor, precum și pentru înlocuirea (reînnoirea și refinanțarea) expunerilor.

(2) În sensul alin. (1), instituțiile de credit trebuie să aplice aceleași standarde de analiză și în cazul participațiilor sau subscrierilor de titluri provenind din securizare, achiziționate de la terțe părți, indiferent dacă aceste participații sau subscrieri urmează să fie deținute în portofoliul lor de tranzacționare sau în afara acestuia.

(3) În cazul în care nu se respectă cerințele prevăzute la alin. (1), o instituție de credit inițitoare nu poate aplica prevederile art. 4 alin. (1), iar respectiva instituție de credit nu poate exclude expunerile securizate de la calcularea cerințelor de capital în conformitate cu prezentul regulament.

Art. 20. — (1) Instituțiile de credit, în calitate de sponsor și inițiator, trebuie să facă public investitorilor nivelul angajamentului lor, prevăzut la art. 14, de a menține un interes economic net în securizare.

(2) Instituțiile de credit, în calitate de sponsor și inițiator, trebuie să se asigure că investitorii potențiali au acces imediat la toate datele relevante privind calitatea creditului și performanța fiecărei expuneri-suport, fluxurile de numerar și garanția reală aferente unei expuneri din securizare, precum și la alte informații de acest tip necesare pentru efectuarea unor simulări de criză cuprinzătoare și bine documentate cu privire la fluxurile de numerar și valorile garanției reale aferente expunerilor-suport. În acest scop, datele relevante trebuie să fie stabilite la data inițierii operațiunii de securizare și, dacă este cazul, ulterior, din considerente ce țin de natura operațiunii de securizare.

Art. 21. — (1) Art. 14—20 se aplică securizărilor noi, inițiate începând cu 1 ianuarie 2011.

(2) Art. 14—20 se aplică, după 31 decembrie 2014, securizărilor existente în cazul în care, după această dată, se adaugă sau se substituie noi expuneri-suport.

(3) Banca Națională a României poate decide să suspende temporar cerințele menționate la art. 14 și 15 în perioadele în care piața se confruntă cu o criză generală de lichiditate.

CAPITOLUL IV

Cerințe minime pentru recunoașterea transferului semnificativ al riscului de credit și pentru calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor și a valorilor pierderilor așteptate aferente expunerilor securizate

SECȚIUNEA 1

Cerințe minime pentru recunoașterea transferului semnificativ al riscului de credit în cadrul unei securizări tradiționale

Art. 22. — (1) Instituția de credit inițitoare a unei securizări tradiționale poate exclude expunerile securizate de la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor și a valorilor pierderilor așteptate dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

a) se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit asociat expunerilor securizate a fost transferat către terțe părți;

b) instituția de credit inițitoare aplică o pondere de risc de 1.250% tuturor pozițiilor din securizare pe care le deține în această securizare sau deduce aceste poziții din securizare

din fondurile proprii, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) lit. g) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cu excepția cazurilor specifice în care Banca Națională a României decide că eventuala reducere a valorilor ponderate la risc ale expunerilor pe care instituția de credit inițitoare ar realiza-o prin această securitizare nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terțe părți, se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în următoarele situații:

a) valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția de credit inițitoare în cadrul acestei securitizări nu depășesc 50% din valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;

b) în cazul în care într-o anumită securitizare nu există poziții-mezanin din securitizare și instituția de credit inițitoare demonstrează că valoarea expunerilor aferente pozițiilor din securitizare care ar fi supuse unei deduceri din fondurile proprii sau unei ponderi de risc de 1.250% depășește cu o marjă substanțială estimarea întemeiată a pierderii așteptate aferente expunerilor securitizate, instituția de credit inițitoare nu deține mai mult de 20% din valorile expunerilor aferente pozițiilor din securitizare care ar face obiectul unui astfel de tratament.

(3) Pentru scopurile alin. (2), *poziții-mezanin din securitizare* înseamnă poziții din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc mai mică de 1.250% și care sunt de rang inferior în raport cu poziția de cel mai înalt rang în această securitizare și de rang inferior în raport cu orice poziție din securitizare în cadrul acestei securitizări căreia:

a) în cazul unei poziții din securitizare care face obiectul prevederilor art. 42—68, i se atribuie nivelul 1 pe scala de evaluare a calității creditului; sau

b) în cazul unei poziții din securitizare care face obiectul prevederilor art. 69—103, i se atribuie nivelul 1 sau 2 pe scala de evaluare a calității creditului.

(4) Ca alternativă la prevederile alin. (2) și (3), se poate considera că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat dacă instituția de credit demonstrează Băncii Naționale a României că dispune de politici și metodologii care să asigure că eventuala reducere a cerințelor de capital pe care instituția de credit inițitoare o realizează prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terțe părți.

(5) Pentru scopurile alin. (4), instituția de credit inițitoare trebuie să demonstreze că acest transfer al riscului de credit către terțe părți este de asemenea recunoscut în scopurile administrării interne a riscului instituției de credit și în alocarea capitalului intern al acesteia.

(6) Pe lângă cerințele menționate la alin. (1)—(5), următoarele condiții trebuie îndeplinite în totalitate:

a) documentația aferentă securitizării reflectă substanța economică a tranzacției;

b) expunerile securitizate devin inaccesibile instituției de credit inițitoare și creditorilor săi, inclusiv în caz de faliment sau de reorganizare judiciară. Îndeplinirea acestei condiții trebuie să fie confirmată printr-o opinie juridică de specialitate;

c) titlurile emise nu reprezintă obligații de plată ale instituției de credit inițitoare;

d) transferul este efectuat către o entitate special constituită în scopul securitizării;

e) instituția de credit inițitoare nu păstrează controlul, efectiv sau indirect, asupra expunerilor transferate. Se consideră că un inițiator a păstrat controlul efectiv asupra expunerilor transferate dacă are dreptul de a răscumpăra de la destinatarul transferului expunerile transferate anterior în vederea realizării profiturilor

aferente sau dacă are obligația de a-și asuma din nou riscul transferat. Menținerea de către instituția de credit inițitoare a drepturilor sau obligațiilor aferente administrării expunerilor transferate nu reprezintă în sine control indirect al expunerilor;

f) în cazul existenței unei opțiuni de solicitare a stingerii securitizării (*clean-up call option*), următoarele condiții sunt îndeplinite:

— dreptul de exercitare a opțiunii este la discreția instituției de credit inițitoare;

— opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10% din valoarea inițială a expunerilor securitizate rămâne nerambursată; și

— opțiunea nu este structurată astfel încât să evite alocarea pierderilor asupra pozițiilor de îmbunătățire a calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori și nici nu este structurată într-un alt mod care să furnizeze o îmbunătățire a calității creditului; și

g) documentația aferentă securitizării nu conține clauze care:

— să impună, în alte cazuri decât clauza amortizării anticipate, ca pozițiile din securitizare să fie ameliorate de către instituția de credit inițitoare, prin metode care includ, dar fără a se limita la acestea, modificarea expunerilor-suport sau creșterea randamentului de plătit către investitori pentru a contracara efectul deteriorării calității creditului aferente expunerilor securitizate; sau

— să conducă la creșterea randamentului de plătit către deținătorii de poziții din securitizare pentru a contracara efectul deteriorării calității creditului aferente portofoliului de expunerii-suport.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe minime pentru recunoașterea transferului semnificativ al riscului de credit în cadrul unei securitizări sintetice

Art. 23. — (1) Instituția de credit inițitoare a unei securitizări sintetice poate calcula valorile ponderate la risc ale expunerilor și, dacă este cazul, valorile pierderilor așteptate aferente expunerilor securitizate, în conformitate cu prevederile art. 24 și 25, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

a) un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat către terțe părți prin intermediul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului;

b) instituția de credit inițitoare aplică o pondere de risc de 1.250% tuturor pozițiilor din securitizare pe care le deține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din fondurile proprii, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) lit. g) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cu excepția situațiilor în care Banca Națională a României decide de la caz la caz că eventuala reducere a valorilor ponderate la risc ale expunerilor pe care instituția de credit inițitoare ar realiza-o prin această securitizare nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terțe părți, se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

a) valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția de credit inițitoare în cadrul acestei securitizări nu depășesc 50% din valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;

b) în cazul în care într-o anumită securitizare nu există poziții-mezanin din securitizare și instituția de credit inițitoare demonstrează că valoarea expunerilor aferente pozițiilor din securitizare care ar fi supuse unei deduceri din fondurile proprii sau unei ponderi de risc de 1.250% depășește cu o marjă substanțială estimarea întemeiată a pierderii așteptate aferente

expunerilor securitizate, instituția de credit inițitoare nu deține mai mult de 20% din valorile expunerilor aferente pozițiilor din securitizare care ar face obiectul unui astfel de tratament.

(3) Pentru scopurile alin. (2), *poziții-mezanin din securitizare* înseamnă poziții din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc mai mică de 1.250% și care sunt de rang inferior în raport cu poziția de cel mai înalt rang în această securitizare și de rang inferior în raport cu orice poziție din securitizare în cadrul acestei securitizări a căreia:

a) în cazul unei poziții din securitizare care face obiectul prevederilor art. 42—68, i se atribuie nivelul 1 pe scala de evaluare a calității creditului potrivit cap. V; sau

b) în cazul unei poziții din securitizare care face obiectul prevederilor art. 69—103, i se atribuie nivelul 1 sau 2 pe scala de evaluare a calității creditului potrivit cap. V.

(4) Ca alternativă la prevederile alin. (2) și (3), se poate considera că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat dacă instituția de credit demonstrează Băncii Naționale a României că dispune de politici și metodologii care să asigure că eventuala reducere a cerințelor de capital pe care instituția de credit inițitoare o realizează prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terțe părți.

(5) Pentru scopurile alin. (4), instituția de credit inițitoare trebuie să demonstreze că acest transfer al riscului de credit către terțe părți este recunoscut și în scopurile administrării interne a riscului instituției de credit, precum și în alocarea capitalului intern.

(6) În plus, transferul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) documentația aferentă securitizării reflectă substanța economică a tranzacției;

b) protecția creditului prin intermediul căreia se realizează transferul riscului de credit îndeplinește cerințele de eligibilitate și celelalte cerințe prevăzute în Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru recunoașterea unei astfel de protecții a creditului. Pentru scopul prezentei litere, entitățile special constituite în scopul securitizării nu sunt recunoscute în calitate de furnizori eligibili de protecție nefinanțată a creditului;

c) instrumentele utilizate pentru transferul riscului de credit nu conțin clauze sau condiții care:

— să impună praguri de semnificație supradimensionate, sub al căror nivel se consideră că producerea unui eveniment de credit nu declanșează protecția creditului;

— să permită rezilierea protecției ca urmare a deteriorării calității creditului expunerilor-suport;

— să impună ca, în alte cazuri decât clauzele de amortizarea anticipată, pozițiile din securitizare să fie ameliorate de către instituția de credit inițitoare;

— să majoreze costurile instituției de credit legate de protecția creditului sau randamentul de plătit către deținătorii de poziții din securitizare, pentru a contracara efectul deteriorării calității creditului aferente portofoliului de expuneri-suport; și

d) caracterul executoriu al protecției creditului în toate jurisdicțiile relevante a fost confirmat printr-o opinie juridică de specialitate.

SECȚIUNEA a 3-a

Calcularea de către instituția de credit inițitoare a valorilor ponderate la risc ale expunerilor aferente expunerilor securitizate în cadrul unei securitizări sintetice

Art. 24. — (1) În vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor securitizate, în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 23, instituția de credit inițitoare a unei securitizări sintetice utilizează, potrivit prevederilor art. 26 și 27, metodologiile relevante de calcul prevăzute în cap. VI, și nu pe

cele prevăzute în Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, și în Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul instituțiilor de credit care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor și valorile pierderilor așteptate potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, valorile pierderilor așteptate referitoare la astfel de expuneri sunt zero.

Art. 25. — (1) Dispozițiile art. 24 se referă la întregul portofoliu de expuneri care fac obiectul securitizării.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 26 și 27, instituția de credit inițitoare trebuie să calculeze valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor tranșelor din securitizare în conformitate cu prevederile cap. VI, inclusiv cu cele referitoare la recunoașterea diminuării riscului de credit (de exemplu, în situația în care o tranșă este transferată unei terțe părți prin intermediul unei protecții nefinanțate a creditului, la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor instituției de credit inițitoare, pentru tranșa respectivă se aplică ponderea de risc aferentă terței părți).

3.1. Tratamentul decalajului de scadență în cadrul securitizării sintetice

Art. 26. — (1) În vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu prevederile art. 24, orice decalaj de scadență între scadența protecției creditului prin intermediul căreia se realizează segmentarea riscului de credit pe tranșe și scadența expunerilor securitizate este tratat în conformitate cu prevederile alin. (2) și (3) ale prezentului articol și cu cele ale art. 27.

(2) Scadența protecției creditului se determină în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Scadența expunerilor securitizate este cea mai mare scadență a oricăreia dintre expunerile respective, dar nu mai mare de 5 ani.

Art. 27. — (1) O instituție de credit inițitoare trebuie să ignore orice decalaj de scadență la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor aferente tranșelor cărora le-a fost atribuită o pondere de risc de 1.250% în conformitate cu prevederile cap. VI.

(2) Pentru toate celelalte tranșe, tratamentul decalajului de scadență prevăzut în Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică potrivit următoarei formule:

$$RW^* = \frac{RW(SP) \times (t - t^*)}{T - t^*} + \frac{RW(Ass) \times (T - t)}{T - t^*},$$

unde:

— RW^* reprezintă valorile ponderate la risc ale expunerilor în vederea calculării cerințelor de capital potrivit prevederilor art. 2 lit. a) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— $RW(Ass)$ reprezintă valorile ponderate la risc ale expunerilor care s-ar fi calculat în mod proporțional dacă expunerile nu ar fi fost securitizate;

— $RW(SP)$ reprezintă valorile ponderate la risc ale expunerilor calculate potrivit prevederilor art. 24, dacă nu ar fi existat niciun decalaj de scadență;

— T reprezintă scadența expunerilor-suport, exprimată în ani;

— t reprezintă scadența protecției creditului, exprimată în ani; și

— t^* este 0,25.

CAPITOLUL V Ratinguri externe

SECȚIUNEA 1

Cerințe aplicabile ratingurilor furnizate de instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile (ECAI)

Art. 28. — Pentru a fi utilizat în scopul calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor, potrivit prevederilor cap. VI, un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să nu existe nicio nepotrivire între tipurile de plăți luate în considerare în cadrul procesului de evaluare a creditului și tipurile de plăți la care instituția de credit este îndreptățită potrivit contractului care dă naștere respectivei poziții din securitizare; și

b) ratingurile trebuie să fie în mod public disponibile participanților de pe piață. Se consideră că ratingurile sunt în mod public disponibile participanților de pe piață numai dacă au fost publicate într-un cadru accesibil publicului și dacă au fost incluse în matricea de tranziție (de migrare a ratingurilor dintr-o clasă în alta) a instituției externe de evaluare a creditului. Ratingurile care sunt disponibile numai unui număr limitat de entități nu sunt considerate ca fiind disponibile în mod public.

SECȚIUNEA a 2-a

Utilizarea ratingurilor

Art. 29. — O instituție de credit poate nominaliza una sau mai multe instituții externe de evaluare a creditului eligibile ale căror ratinguri să fie utilizate la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor potrivit prevederilor art. 3—13 (*instituție externă de evaluare a creditului nominalizată*).

Art. 30. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 32—34, o instituție de credit trebuie să utilizeze în mod consecvent ratingurile furnizate de instituțiile externe de evaluare a creditului nominalizate pentru pozițiile sale din securitizare.

Art. 31. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 32 și 33, o instituție de credit nu poate utiliza ratingurile furnizate de o instituție externă de evaluare a creditului pentru pozițiile sale în unele tranșe ale unei structuri de securitizare și ratingurile furnizate de o altă instituție externă de evaluare a creditului pentru pozițiile sale în alte tranșe din cadrul aceleiași structuri, indiferent dacă acestea din urmă beneficiază sau nu de un rating furnizat de prima instituție externă de evaluare a creditului.

Art. 32. — În cazul în care o poziție din securitizare dispune de două ratinguri furnizate de instituții externe de evaluare a creditului nominalizate, instituția de credit utilizează ratingul mai puțin favorabil.

Art. 33. — (1) În cazul în care o poziție din securitizare dispune de mai mult de două ratinguri furnizate de instituții externe de evaluare a creditului nominalizate, instituția de credit utilizează cele mai favorabile două ratinguri.

(2) În cazul în care cele două ratinguri prevăzute la alin. (1) sunt diferite, instituția de credit utilizează ratingul mai puțin favorabil dintre cele două.

Art. 34. — (1) În situația în care o protecție a creditului eligibilă potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, este furnizată în mod direct entității special constituite în scopul securitizării și acea protecție este luată în considerare în procesul de evaluare a creditului aferent unei poziții din securitizare, efectuat de către o instituție externă de evaluare a creditului nominalizată, poate fi utilizată ponderea de risc asociată aceluși rating.

(2) Dacă protecția furnizată în sensul alin. (1) nu este eligibilă conform prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006,

cu modificările și completările ulterioare, ratingul nu poate fi recunoscut.

(3) În situația în care protecția creditului nu este furnizată entității special constituite în scopul securitizării, ci în mod direct unei poziții din securitizare, ratingul nu poate fi recunoscut.

(4) Ratingurile furnizate de instituțiile externe de evaluare a creditului cu privire la instrumentele de finanțare structurată vor putea fi folosite numai dacă acestea fac disponibilă public explicarea modului în care performanța portofoliului de active afectează propriile ratinguri pe care le furnizează.

SECȚIUNEA a 3-a

Punerea în corespondență a ratingurilor cu nivelurile scalei de evaluare a calității creditului (Mapping)

Art. 35. — (1) Banca Națională a României determină corespondența dintre nivelurile scalei de evaluare a calității creditului din tabelele prevăzute în cap. VI și ratingurile furnizate de instituții externe de evaluare a creditului eligibile.

(2) Pentru scopurile alin. (1), Banca Națională a României diferențiază între gradele de risc relative exprimate de fiecare rating.

(3) Pentru scopurile alin. (1), Banca Națională a României ia în considerare factori cantitativi (cum ar fi ratele de nerambursare și/sau ratele de pierdere) și factori calitativi (cum ar fi gama de tranzacții evaluate de către instituția externă de evaluare a creditului și semnificația ratingului).

Art. 36. — (1) În cadrul procesului de determinare a corespondenței prevăzute la art. 35, Banca Națională a României urmărește să se asigure că pozițiile din securitizare cărora le este atribuită aceeași pondere de risc pe baza ratingurilor furnizate de instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile, prezintă un grad de risc de credit echivalent.

(2) În sensul alin. (1), Banca Națională a României poate modifica în mod corespunzător determinarea corespondenței dintre nivelurile scalei de evaluare a calității creditului și ratinguri.

CAPITOLUL VI

Metodologia de calcul

SECȚIUNEA 1

Calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor

Art. 37. — Pentru scopurile art. 5—8, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare se calculează prin aplicarea ponderii de risc relevante la valoarea expunerii aferente poziției, așa cum este precizat în cadrul acestui capitol.

Art. 38. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 39:

a) în cazul în care o instituție de credit calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform prevederilor art. 42—68, valoarea expunerii aferente unei poziții din securitizare din bilanț este egală cu valoarea sa bilanțieră;

b) în cazul în care o instituție de credit calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform prevederilor art. 69—103, valoarea expunerii aferente unei poziții din securitizare din bilanț este egală cu valoarea sa înainte de deducerea ajustărilor de valoare; și

c) valoarea expunerii aferente unei poziții din securitizare din afara bilanțului este egală cu produsul dintre valoarea sa nominală și un factor de conversie, așa cum este prevăzut în cadrul prezentului regulament. Dacă nu este specificat altfel, factorul de conversie este 100%.

Art. 39. — Valoarea expunerii aferente unei poziții din securitizare care provine dintr-un instrument financiar derivat prevăzut în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de

răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, cu modificările și completările ulterioare, se determină în conformitate cu prevederile regulamentului respectiv.

Art. 40. — În cazul în care o poziție din securitizare face obiectul unei protecții finanțate a creditului, valoarea expunerii acelei poziții poate fi modificată în conformitate cu și potrivit cerințelor din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, completate cu cele ale prezentului regulament.

Art. 41. — (1) În cazul în care o instituție de credit deține două sau mai multe poziții din securitizare care se suprapun, aceasta trebuie ca, pentru partea care se suprapune, să includă în calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor numai poziția sau partea din poziție care produce cea mai mare valoare ponderată la risc a expunerii.

(2) Pentru scopurile acestui articol, *suprapunere* înseamnă că pozițiile reprezintă, total sau parțial, o expunere față de același risc, astfel încât partea care se suprapune este considerată o singură expunere.

SECȚIUNEA a 2-a

Calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor în cazul utilizării abordării standard

Art. 42. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 44, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care beneficiază de rating se calculează prin aplicarea la valoarea expunerii a ponderii de risc asociate nivelului scalei de evaluare a calității creditului cu care a fost pus în corespondență ratingul de către Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile art. 10, așa cum este prevăzut în tabelele nr. 1 și 2.

Tabelul nr. 1

Poziții, altele decât cele care beneficiază de rating pe termen scurt

Nivelul scalei de evaluare a calității creditului	1	2	3	4	Cel mult 5
Pondere de risc	20%	50%	100%	350%	1.250%

Tabelul nr. 2

Poziții care beneficiază de rating pe termen scurt

Nivelul scalei de evaluare a calității creditului	1	2	3	Toate celelalte ratinguri
Pondere de risc	20%	50%	100%	1.250%

Art. 43. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 46—50, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care nu beneficiază de rating se calculează prin aplicarea unei ponderi de risc de 1.250%.

2.1. Instituțiile de credit inițiator și sponsor

Art. 44. — În cazul unei instituții de credit inițiatoare sau care are calitatea de sponsor, valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor sale din securitizare pot fi limitate la valorile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi fost calculate pentru expunerile securitizate dacă acestea nu ar fi fost securitizate, condiționat de aplicarea unei eventuale ponderi de risc de 150% asupra tuturor elementelor restante și elementelor încadrate în categoria „risc reglementat ridicat” din cadrul expunerilor securitizate.

2.2. Tratatamentul pozițiilor care nu beneficiază de rating

Art. 45. — Instituțiile de credit care dețin o poziție din securitizare care nu beneficiază de rating pot să aplice, pentru calcularea valorii ponderate la risc a expunerii aferente poziției respective, tratamentul prevăzut la art. 46, cu condiția ca, în orice moment, să fie cunoscută componența portofoliului de expuneri securitizate.

Art. 46. — (1) O instituție de credit poate aplica ponderea de risc medie ponderată ce ar fi aplicată expunerilor securitizate potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, de către o instituție de credit care ar deține expunerile, multiplicată cu un coeficient de concentrare.

(2) Coeficientul de concentrare prevăzut la alin. (1) este egal cu raportul dintre suma valorilor nominale ale tuturor tranșelor securitizării și suma valorilor nominale ale tranșelor de rang inferior sau de rang egal cu cel al tranșei în care este deținută poziția, inclusiv valoarea nominală a respectivei tranșe.

(3) Ponderea de risc rezultată din aplicarea alin. (1) nu poate depăși 1.250% și nu poate fi mai mică decât orice pondere de risc aplicabilă unei tranșe de rang superior care beneficiază de rating.

(4) În situația în care instituția de credit nu poate să determine ponderile de risc aplicabile expunerilor securitizate potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectivei poziții i se aplică o pondere de risc de 1.250%.

2.3. Tratatamentul pozițiilor din securitizare deținute într-o tranșă ce suportă a doua pierdere (*second loss*) sau într-o tranșă mai favorabilă din cadrul unui program ABCP

Art. 47. — Fără a aduce atingere posibilității aplicării unui tratament mai avantajos în temeiul dispozițiilor referitoare la facilitățile de lichiditate prevăzute la art. 49 și 50, o instituție de credit poate aplica pozițiilor din securitizare care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 48 o pondere de risc reprezentând maximum dintre 100% și cea mai mare dintre ponderile de risc care ar fi fost aplicate oricărui dintre expunerile securitizate potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, de către o instituție de credit care ar deține respectivele expuneri.

Art. 48. — Tratatamentul prevăzut la art. 47 poate fi aplicat dacă poziția din securitizare:

a) este încadrată într-o tranșă care din punct de vedere economic suportă a doua pierdere (*second loss*) sau într-o tranșă mai favorabilă a securitizării, iar tranșa care suportă prima pierdere (*first loss*) trebuie să îi furnizeze acesteia o îmbunătățire semnificativă a calității creditului;

b) este de o calitate cel puțin echivalentă ratingului aferent unei investiții cu risc scăzut (*investment grade*); și

c) este deținută de o instituție de credit care nu deține nicio poziție în tranșa care suportă prima pierdere (*first loss*).

2.4. Tratatamentul facilităților de lichiditate care nu beneficiază de rating

2.4.1. Facilități de lichiditate eligibile

Art. 49. — (1) În vederea determinării valorii expunerii aferente unei facilități de lichiditate care nu beneficiază de rating, asupra valorii nominale a facilității se poate aplica un factor de conversie de 50% dacă facilitatea de lichiditate este eligibilă.

(2) O facilitate de lichiditate care nu beneficiază de rating este eligibilă în sensul alin. (1), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) documentația aferentă facilității de lichiditate identifică și delimitează în mod clar circumstanțele în care facilitatea de lichiditate poate fi trasă;

b) facilitatea de lichiditate nu poate fi trasă pentru a furniza suport de credit prin acoperirea pierderilor deja înregistrate la

momentul tragerii (de exemplu, prin furnizarea de lichidități pentru expunerile aflate în stare de nerambursare la momentul tragerii sau pentru achiziționarea de active la un preț superior valorii lor juste);

c) facilitatea de lichiditate nu poate fi utilizată pentru a furniza finanțare permanentă sau periodică pentru securitizare;

d) rambursarea lichidităților trase în cadrul facilității nu este subordonată creanțelor investitorilor, altele decât cele legate de instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute ori de comisioane sau alte astfel de plăți, și nici nu face obiectul unor excepții sau amânări;

e) nu este posibilă recurgerea la facilitatea de lichiditate ulterior epuizării tuturor modalităților disponibile de îmbunătățire a calității creditului de care respectiva facilitate poate beneficia;

f) facilitatea de lichiditate trebuie să includă o clauză care să conducă la o reducere automată a sumei care mai poate fi utilizată, cu valoarea expunerilor care se află în stare de nerambursare, în sensul prevăzut în Regulamentul BNR — CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau care să conducă, atunci când portofoliul de expuneri securitizate este alcătuit din instrumente care beneficiază de rating, la revocarea facilității în situația în care calitatea medie a portofoliului se situează sub ratingul aferent unei investiții cu risc scăzut (*investment grade*);

(3) Ponderea de risc care se aplică în cazul unei expuneri aferente unei facilități de lichiditate eligibile care nu beneficiază de rating este cea mai mare pondere care ar fi aplicată oricăreia dintre expunerile securitizate conform Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, de către o instituție de credit care ar deține respectivele expuneri.

2.4.2. Facilități de furnizare de numerar în avans

Art. 50. — În vederea determinării valorii expunerii aferente unei facilități de lichiditate care nu beneficiază de rating și care poate fi revocată necondiționat, asupra valorii nominale a respectivei facilități de lichiditate se poate aplica un factor de conversie de 0%, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 49 și dacă rambursarea lichidităților trase în cadrul facilității are rang superior în raport cu orice alte creanțe asupra fluxurilor de numerar generate de expunerile securitizate.

2.5. Cerințe de capital suplimentare pentru securitizarea expunerilor reînnoibile cu clauză de amortizare anticipată

Art. 51. — În afară de valorile ponderate la risc ale expunerilor calculate pentru pozițiile sale din securitizare, o instituție de credit inițitoare trebuie să calculeze o valoare ponderată la risc a expunerii în conformitate cu metodologia prevăzută la art. 52—65, în situația în care vinde expuneri reînnoibile în cadrul unei securitizări care conține o clauză de amortizare anticipată.

Art. 52. — Pentru scopurile art. 51, instituția de credit calculează valoarea ponderată la risc a expunerii aferente sumei interesului inițiatorului și interesului investitorilor.

Art. 53. — Pentru structurile de securitizare în care expunerile securitizate sunt atât expuneri reînnoibile, cât și expuneri care nu sunt reînnoibile, o instituție de credit inițitoare aplică, pentru partea de portofoliu formată din expuneri reînnoibile, tratamentul prevăzut la art. 54—64.

Art. 54. — (1) Pentru scopurile art. 51—64, prin *interesul inițiatorului* se înțelege valoarea expunerii aferente părții noționale a portofoliului de sume trase, vândute în cadrul securitizării, a cărei proporție în raport cu valoarea portofoliului total vândut în cadrul structurii de securitizare determină proporția fluxurilor de numerar generate de colectarea principalului și a dobânzii, precum și a altor sume asociate care nu sunt disponibile pentru efectuarea de plăți către cei care dețin poziții din securitizare în cadrul securitizării.

(2) Pentru a putea fi calificat drept interes al inițiatorului în sensul alin. (1), acesta nu trebuie să fie subordonat interesului investitorilor.

(3) Prin *interesul investitorilor* se înțelege valoarea expunerii aferente părții noționale rămase din portofoliul de sume trase.

Art. 55. — Expunerea instituției de credit inițitoare, asociată drepturilor sale care decurg din interesul inițiatorului, nu trebuie să fie considerată o poziție din securitizare, ci o expunere proporțională față de expunerile securitizate, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

2.5.1. Excepții de la tratamentul aplicabil în cazul clauzei de amortizare anticipată

Art. 56. — Inițiatorii următoarelor structuri de securitizare care conțin o clauză de amortizare anticipată sunt exceptați de la cerința de capital suplimentară prevăzută la art. 51:

a) securitizările expunerilor reînnoibile în cazul cărora investitorii rămân expuși în totalitate la toate tragerile viitoare ale împrumutaților, astfel încât riscul aferent facilităților-suport nu revine la instituția de credit inițitoare nici chiar după producerea unui eveniment care declanșează o amortizare anticipată; și

b) securitizările în cadrul cărora amortizarea anticipată este declanșată numai de producerea unor evenimente care nu sunt legate de performanța activelor securitizate sau a instituției de credit inițitoare, cum ar fi modificări semnificative în legislația sau în reglementările fiscale.

2.5.2. Cerința de capital maximă

Art. 57. — În cazul unei instituții de credit inițitoare supuse cerinței de capital suplimentare prevăzute la art. 51, totalul dintre valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor sale în interesul investitorilor și valorile ponderate la risc ale expunerilor calculate conform art. 51 nu trebuie să depășească cea mai mare dintre:

a) valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor sale în interesul investitorilor; și

b) valorile ponderate la risc ale expunerilor aferente expunerilor securitizate, așa cum ar fi acestea calculate de către o instituție de credit care ar deține respectivele expuneri fără a le securitiza, pentru o valoare egală cu interesul investitorilor.

Art. 58. — Deducerea unor eventuale câștiguri nete, recunoscute în conturile de rezerve, pentru scopurile art. 8 din Regulamentul BNR — CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, este tratată independent de valoarea maximă indicată la art. 57.

2.5.3. Calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor

Art. 59. — Valoarea ponderată la risc a expunerii care trebuie calculată în conformitate cu art. 51 este egală cu produsul dintre valoarea interesului investitorilor, factorul de conversie corespunzător, conform prevederilor de la art. 61—65, și ponderea de risc medie ponderată care s-ar fi aplicat expunerilor securitizate în cazul în care acestea nu ar fi fost securitizate.

Art. 60. — O clauză de amortizare anticipată este considerată controlată dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) instituția de credit inițitoare dispune de un plan adecvat referitor la capital/lichiditate, pentru a se asigura că are la dispoziție capital și lichiditate suficiente, în vederea utilizării în cazul producerii unui eveniment care declanșează amortizarea anticipată;

b) pe tot parcursul tranzacției se păstrează o distribuie proporțională între interesul inițiatorului și interesul investitorilor, în ceea ce privește plățile de dobândă și principal, cheltuielile, pierderile și recuperările, pe baza soldurilor de rambursat ale creanțelor existente la una sau mai multe date de referință din cadrul fiecărei luni;

c) perioada de rambursare este considerată suficientă pentru 90% din datoria totală (interesul inițiatorului și interesul investitorilor) de rambursat la începutul perioadei de amortizare

anticipată, care trebuie să fie rambursată sau recunoscută ca fiind în stare de nerambursare; și

d) ritmul rambursărilor nu este mai rapid decât cel produs de o rambursare liniară pe parcursul perioadei prevăzute la lit. c).

Art. 61. — (1) În cazul securitizărilor care conțin o clauză de amortizare anticipată a expunerilor de tip retail, care nu sunt angajate ferm și pot fi revocate necondiționat fără notificare prealabilă, în situația în care amortizarea anticipată este declanșată de scăderea nivelului marjei în exces la un nivel prestabilit, instituțiile de credit trebuie să compare marja în exces medie pe 3 luni cu nivelurile marjei în exces în raport cu care trebuie să se producă reținerea marjei în exces (niveluri de reținere).

(2) În cazul în care securitizarea nu prevede obligația de a reține marja în exces, nivelul de reținere se consideră a fi cu 4,5 puncte procentuale mai mare decât nivelul marjei în exces la care se declanșează amortizarea anticipată.

Art. 62. — Factorul de conversie care trebuie aplicat în sensul art. 59 este determinat de nivelul marjei în exces medii efective pe 3 luni în conformitate cu tabelul nr. 3.

Tabelul nr. 3

	Securitizări care conțin o clauză controlată de amortizare anticipată	Securitizări care conțin o clauză necontrolată de amortizare anticipată
Marja în exces medie pe 3 luni	Factor de conversie	Factor de conversie
Nivel superior nivelului A	0%	0%
Nivelul A	1%	5%
Nivelul B	2%	15%
Nivelul C	10%	50%
Nivelul D	20%	100%
Nivelul E	40%	100%

unde:

— *Nivelul A* reprezintă nivelurile marjei în exces care se încadrează între 100% și 133,33% din nivelul de reținere;

— *Nivelul B* reprezintă nivelurile marjei în exces care se încadrează între 75% și 100% din nivelul de reținere;

— *Nivelul C* reprezintă nivelurile marjei în exces care se încadrează între 50% și 75% din nivelul de reținere;

— *Nivelul D* reprezintă nivelurile marjei în exces care se încadrează între 25% și 50% din nivelul de reținere;

— *Nivelul E* reprezintă nivelurile marjei în exces care sunt inferioare valorii de 25% din nivelul de reținere.

Art. 63. — În cazul securitizărilor care conțin o clauză de amortizare anticipată a expunerilor de tip retail care nu sunt angajate ferm și pot fi revocate necondiționat fără notificare prealabilă și în situația în care amortizarea anticipată este declanșată de o limită cantitativă referitoare la un element, altul decât marja în exces medie pe 3 luni, Banca Națională a României poate aplica, pentru determinarea factorului de conversie corespunzător, un tratament similar celui prevăzut la art. 61 și 62.

Art. 64. — (1) În cazul în care pentru o anumită securitizare Banca Națională a României intenționează să aplice un tratament în conformitate cu prevederile art. 63, aceasta informează în prealabil autoritățile competente relevante din toate celelalte state membre.

(2) Înainte ca aplicarea unui astfel de tratament să devină parte a politicii generale a Băncii Naționale a României pentru securitizările ce conțin clauze de amortizare anticipată de natura

celeii în cauză, Banca Națională a României se consultă cu autoritățile competente relevante din toate celelalte state membre și ține cont de opiniile exprimate de acestea.

(3) Opiniile exprimate de autoritățile competente relevante din toate celelalte state membre în urma consultărilor prevăzute la alin. (2) și tratamentul aplicat sunt făcute publice de către Banca Națională a României.

Art. 65. — (1) Pentru toate celelalte securitizări care cuprind o clauză controlată de amortizare anticipată a expunerilor reînnoibile se aplică un factor de conversie de 90%.

(2) Pentru toate celelalte securitizări care cuprind o clauză necontrolată de amortizare anticipată a expunerilor reînnoibile, se aplică un factor de conversie de 100%.

2.6. Recunoașterea diminuării riscului de credit pentru pozițiile din securitizare

Art. 66. — În cazul în care o poziție din securitizare beneficiază de protecție a creditului, calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor poate fi modificată în conformitate cu Regulamentul BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare.

2.7. Reducerea valorilor ponderate la risc ale expunerilor

Art. 67. — (1) În cazul unei poziții din securitizare căreia îi este atribuită o pondere de risc de 1.250%, instituțiile de credit pot să deducă valoarea expunerii aferentă poziției respective din fondurile proprii, potrivit art. 22 alin. (1) din Regulamentul BNR — CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, în locul includerii respectivei poziții în calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor.

(2) În sensul alin. (1), calcularea valorii expunerii poate lua în considerare protecția finanțată a creditului eligibilă, într-o modalitate conformă cu prevederile art. 66.

Art. 68. — În cazul în care o instituție de credit utilizează alternativa prevăzută la art. 67 alin. (1), o sumă egală cu de 12,5 ori suma dedusă conform prevederii menționate trebuie dedusă, pentru scopurile art. 44, din valoarea ponderată la risc maximă a expunerii, specificată la art. 44, care trebuie calculată de instituțiile de credit în cauză.

SECȚIUNEA a 3-a

Calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor în cazul utilizării abordării bazate pe modele interne de rating

3.1. Ierarhia metodelor

Art. 69. — Pentru scopurile prevederilor art. 5—8, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare se calculează în conformitate cu prevederile art. 70—103.

Art. 70. — (1) În cazul unei poziții care beneficiază de rating sau al unei poziții pentru care se poate utiliza un rating dedus, se utilizează, pentru calcularea valorii ponderate la risc a expunerii, metoda bazată pe ratinguri prevăzută la art. 77—81.

(2) În cazul unei poziții care nu beneficiază de rating, se utilizează metoda formulei reglementate, prevăzută la art. 82—84, cu excepția cazurilor în care, potrivit prevederilor art. 74 și 75, este permisă utilizarea abordării bazate pe evaluări interne.

Art. 71. — O instituție de credit, alta decât o instituție de credit inițiator sau o instituție de credit sponsor, poate utiliza metoda formulei reglementate numai cu aprobarea Băncii Naționale a României.

Art. 72. — În cazul unei instituții de credit inițiator sau al unei instituții de credit sponsor, care se află în imposibilitatea de a calcula K_{IRB} și care nu a obținut aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe evaluări interne pentru pozițiile sale din cadrul programelor ABCP, precum și în cazul altor instituții de credit care nu au obținut aprobarea de a utiliza metoda formulei reglementate sau, pentru pozițiile din cadrul programelor ABCP, abordarea bazată pe evaluări interne, se atribuie o pondere de

risc de 1.250% pozițiilor din securitizare care nu beneficiază de rating și pentru care nu se poate utiliza un rating dedus.

3.1.1. Utilizarea ratingurilor deduse

Art. 73. — O instituție de credit atribuie un rating dedus unei poziții care nu beneficiază de rating, echivalent ratingului atribuit pozițiilor care beneficiază de rating (*poziții de referință*) care au rangul cel mai înalt și care sunt din toate punctele de vedere subordonate poziției din securitizare în cauză care nu beneficiază de rating, dacă următoarele cerințe operaționale minime sunt îndeplinite:

a) pozițiile de referință trebuie să fie subordonate din toate punctele de vedere poziției din securitizare care nu beneficiază de rating;

b) scadența aferentă pozițiilor de referință trebuie să fie cel puțin egală cu cea aferentă respectivei poziții care nu beneficiază de rating; și

c) orice rating dedus trebuie să fie actualizat pe bază continuă pentru a reflecta orice schimbări intervenite în evaluarea de credit a pozițiilor de referință.

3.1.2. Utilizarea abordării bazate pe evaluări interne în cazul pozițiilor din cadrul programelor ABCP

Art. 74. — (1) O instituție de credit poate să atribuie unei poziții care nu beneficiază de rating, din cadrul unui program ABCP, un rating derivat, potrivit prevederilor art. 75, dacă obține aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) pozițiile din titlurile pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP trebuie să fie poziții care beneficiază de rating;

b) instituția de credit demonstrează Băncii Naționale a României că evaluările sale interne cu privire la calitatea creditului poziției respective reflectă metodologia de evaluare, disponibilă în mod public, a uneia sau mai multor instituții externe de evaluare a creditului eligibile, în ceea ce privește atribuirea de ratinguri titlurilor garantate cu expuneri de tipul celor securizate;

c) instituțiile externe de evaluare a creditului a căror metodologie de evaluare este luată în considerare la stabilirea evaluărilor interne ale instituțiilor de credit, în sensul lit. b), trebuie să includă acele instituții externe de evaluare a creditului care au acordat un rating extern titlurilor pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP. Elementele cantitative (precum factorii pentru simulările de criză) utilizate pentru atribuirea unei anumite calități a creditului poziției din securitizare trebuie să fie cel puțin la fel de conservatoare precum cele utilizate de respectivele instituții externe de evaluare a creditului în cadrul metodologiilor lor de evaluare;

d) la elaborarea metodologiei de evaluare internă, instituția de credit trebuie să ia în considerare metodologiile de rating relevante publicate, pe care instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile le utilizează pentru atribuirea de ratinguri titlurilor pe termen scurt din cadrul programului ABCP. Acest proces trebuie să fie formalizat de către instituția de credit și actualizat cu regularitate, așa cum este prevăzut la lit. g);

e) metodologia de evaluare internă a instituției de credit trebuie să includă clase de rating. Trebuie să existe o corespondență între aceste clase de rating și ratingurile furnizate de instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile. Această corespondență trebuie să fie formalizată în mod explicit;

f) metodologia de evaluare internă trebuie utilizată de instituția de credit în cadrul proceselor interne de administrare a riscului, inclusiv în cadrul proceselor decizionale, de informare a conducerii și de alocare a capitalului;

g) auditorii interni sau externi, o instituție externă de evaluare a creditului sau funcția de control al riscului de credit ori funcția de administrare a riscurilor din cadrul instituției de credit trebuie să efectueze examinări periodice ale procesului de evaluare

internă și ale calității evaluărilor interne în ceea ce privește calitatea creditului aferentă expunerilor instituției de credit în cadrul unui program ABCP. În situația în care examinarea este efectuată de auditul intern, de funcția de control al riscului de credit sau de funcția de administrare a riscurilor din cadrul instituției de credit, aceste funcții trebuie să fie independente de activitățile legate de derularea programului ABCP, precum și de relația cu clienții;

h) instituția de credit trebuie să monitorizeze performanța ratingurilor interne în timp pentru a evalua calitatea metodologiei de evaluare internă și ajustează, după caz, metodologia respectivă, în situația în care comportamentul expunerilor deviază în mod regulat de la cel indicat de ratingurile interne;

i) programul ABCP trebuie să includă standarde de subscriere sub formă de ghiduri în domeniul creditului și investițiilor. Pentru a decide asupra achiziției unui activ, administratorul programului ABCP trebuie să ia în considerare tipul activului ce urmează să fie achiziționat, tipul și valoarea monetară a expunerilor ce rezultă din furnizarea facilităților de lichiditate și a mijloacelor de îmbunătățire a calității creditului, distribuția pierderii și separarea din punct de vedere economic și juridic a activelor transferate de entitatea care vinde activele. Trebuie efectuată o analiză de credit asupra profilului de risc al vânzătorului activului, care include analiza performanței financiare trecute și a celei viitoare previzionate, a poziției curente pe piață, a competitivității viitoare previzionate, a efectului de pârghie (*leverage*), a fluxurilor de numerar, a ratei de acoperire a dobânzilor și a ratingului datoriei. În plus, trebuie efectuată o examinare a standardelor de subscriere ale vânzătorului, a capacității sale de a administra a creditelor (*servicing*) și a proceselor sale de colectare a debitelor aferente (*collection processes*);

j) standardele de subscriere ale programului ABCP trebuie să stabilească criterii minime de eligibilitate a activelor care, în special:

— exclud achiziția activelor care înregistrează întâzieri semnificative la plată sau se află în stare de nerambursare;

— limitează concentrările excesive față de același debitor sau aceeași zonă geografică; și

— limitează scadența activelor ce urmează a fi achiziționate;

k) programul ABCP trebuie să dispună de politici și procese de colectare a debitelor care iau în considerare capacitatea operațională și calitatea creditului aferentă administratorului de credite (*servicer*). Programul ABCP trebuie să diminueze riscul vânzătorului/administratorului de credite prin diferite mijloace, cum ar fi stabilirea de praguri de declanșare care să împiedice orice confuzie cu privire la originea fondurilor, bazate pe calitatea curentă a creditului;

l) estimarea agregată a pierderii aferente unui portofoliu de active ce se intenționează a fi achiziționate în cadrul unui program ABCP trebuie să ia în considerare toate sursele de risc potențial, cum ar fi riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanței. În situația în care îmbunătățirea calității creditului furnizată de vânzător este dimensionată doar pe baza pierderilor aferente creditului, trebuie să se constituie un fond de rezervă distinct pentru riscul de diminuare a valorii creanței, atunci când acest risc de diminuare a valorii creanței este semnificativ pentru portofoliul de expuneri respectiv. Suplimentar, pentru cuantificarea nivelului necesar de îmbunătățire a calității creditului, programul trebuie să analizeze seriile de informații istorice înregistrate pe parcursul mai multor ani, incluzând pierderile, întârzierile la plată, diminuările de valoare a creanțelor și viteza de rotație a creanțelor; și

m) programul ABCP include caracteristici structurale (cum ar fi pragurile de închidere — *wind down triggers*) în cadrul achiziționării de expuneri în vederea diminuării riscului de deteriorare a calității creditului pentru portofoliul-suport.

(2) În procesul de aprobare prealabilă prevăzut la alin. (1), Banca Națională a României poate acorda o derogare de la cerința ca metodologia de evaluare a unei instituții externe de evaluare a creditului să fie disponibilă în mod public, în situația în care instituția de credit demonstrează că, datorită caracteristicilor specifice securitizării (spre exemplu structura unică a acesteia), nu există încă o astfel de metodologie de evaluare accesibilă în mod public.

Art. 75. — (1) Instituția de credit alocă poziția care nu beneficiază de rating unei clase de rating descrise la art. 74.

(2) În sensul alin. (1), poziției care nu beneficiază de rating îi este atribuit un rating derivat identic ratingurilor corespunzătoare acelei clase de rating, așa cum s-a prevăzut la art. 74.

(3) Pentru scopurile calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor, în cazul în care, la inițierea securitizării, ratingul derivat este cel puțin la nivelul unui rating aferent unei investiții cu risc scăzut (*investment grade*), respectivul rating este considerat identic cu ratingul eligibil furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă.

3.2. Valoarea maximă ponderată la risc a expunerilor

Art. 76. — În cazul unei instituții de credit inițitoare, al unei instituții de credit sponsor sau al altor instituții de credit care pot calcula K_{IRB} , valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată pentru pozițiile sale din securitizare poate fi limitată la cea care ar determina, prin aplicarea prevederilor art. 2 lit. a) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006, cu modificările și completările ulterioare, o cerință de capital egală cu suma dintre 8% din valoarea ponderată la risc a expunerilor aferente activelor securitizate, dacă acestea nu ar fi fost securitizate și ar fi fost păstrate în bilanțul instituției de credit, și dintre valoarea pierderilor așteptate aferente acestor expuneri.

3.3. Metoda bazată pe ratinguri

Art. 77. — Potrivit metodei bazate pe ratinguri, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care beneficiază de rating se calculează prin aplicarea la valoarea expunerii a ponderii de risc asociate cu nivelul scalei de evaluare a calității creditului cu care Banca Națională a României a pus în corespondență ratingul, în conformitate cu prevederile art. 10, așa cum este prevăzut în tabelele nr. 4 și 5, multiplicată cu un coeficient de 1,06.

Tabelul nr. 4

Poziții, altele decât cele care beneficiază de evaluări de credit pe termen scurt

Nivelul scalei de evaluare a calității creditului	Pondere de risc		
	A	B	C
1	7%	12%	20%
2	8%	15%	25%
3	10%	18%	35%
4	12%	20%	35%
5	20%	35%	35%
6	35%	50%	50%
7	60%	75%	75%
8	100%	100%	100%
9	250%	250%	250%
10	425%	425%	425%
11	650%	650%	650%
Sub 11	1.250%	1.250%	1.250%

Tabelul nr. 5

Poziții care beneficiază de ratinguri pe termen scurt

Nivelul scalei de evaluare a calității creditului	Pondere de risc		
	A	B	C
1	7%	12%	20%
2	12%	20%	35%
3	60%	75%	75%
Orice alte ratinguri	1.250%	1.250%	1.250%

Art. 78. — (1) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 79, ponderile de risc din coloana A a fiecărui tabel prevăzut la art. 77 se aplică în cazul în care poziția se situează în tranșa de cel mai înalt rang.

(2) Pentru a determina dacă o tranșă este de cel mai înalt rang nu este necesar să fie luate în considerare sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele datorate sau alte plăți similare.

Art. 79. — (1) Ponderile de risc din coloana C a fiecărui tabel prevăzut la art. 77 se aplică în cazul în care poziția se află într-o securitizare în care numărul efectiv al expunerilor securitizate este mai mic de 6.

(2) În vederea calculării numărului efectiv al expunerilor securitizate, expunerile multiple față de un debitor trebuie să fie tratate ca o singură expunere.

(3) Numărul efectiv al expunerilor se calculează astfel:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2},$$

unde EAD_i reprezintă suma valorilor tuturor expunerilor înregistrate față de al „i”-lea debitor.

(4) În cazul rescuritizării (securitizarea expunerilor din securitizare), instituția de credit trebuie să ia în considerare numărul expunerilor din securitizare din cadrul portofoliului, și nu pe cel al expunerilor-suport din portofoliile inițiale din care provin expunerile din securitizare suport.

(5) În situația în care se cunoaște partea din portofoliu corespunzătoare celei mai mari expuneri, C_1 , instituția de credit poate determina N ca fiind $1/C_1$.

Art. 80. — Ponderile de risc prevăzute în coloana B a fiecărui tabel prevăzut la art. 77 se aplică tuturor celorlalte poziții.

Art. 81. — Diminuarea riscului de credit aferent pozițiilor din securitizare poate fi recunoscută în conformitate cu prevederile art. 89—91.

3.4. Metoda formulei reglementate

Art. 82. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 87 și 88, ponderea de risc aplicabilă unei poziții din securitizare este, potrivit metodei formulei reglementate, maximum dintre 7% și ponderea de risc determinată potrivit prevederilor art. 83.

Art. 83. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 87 și 88, ponderea de risc aplicabilă valorii expunerii este:

$$12,5 \times \frac{S[L+T] - S[L]}{T}, \text{ unde:}$$

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{daca } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr / \omega)(1 - e^{\omega(Kirbr - x) / Kirbr}) & \text{daca } Kirbr < x \end{cases}$$

unde:

$$h = (1 - Kirbr / ELGD)^N$$

$$c = Kirbr / (1 - h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr) Kirbr + 0.25(1 - ELGD) Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr) Kirbr - v}{(1 - h) \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[Kirbr; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x; a, b])x + Beta[x; a + 1, b]c)$$

$$\tau = 1000 \text{ și } \omega = 20$$

(2) În sensul alin. (1):

a) $Beta[x; a, b]$ reprezintă distribuția cumulativă beta cu parametrii „a” și „b” evaluați în punctul x;

b) T reprezintă densitatea tranșei în care este deținută poziția și se măsoară ca raport între:

- valoarea nominală a tranșei; și
- suma valorilor expunerilor care au fost securitizate.

În scopul calculării indicatorului T, valoarea expunerii unui instrument financiar derivat prevăzut în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006, cu modificările și completările ulterioare, atunci când costul de înlocuire curent nu are o valoare pozitivă, este egală cu expunerea de credit viitoare potențială, calculată în conformitate cu prevederile aceluiași regulament;

c) K_{irbr} reprezintă raportul dintre K_{IRB} și suma valorilor expunerilor care au fost securitizate. K_{irbr} se exprimă în formă zecimală (de exemplu, K_{irbr} egal cu 15% din portofoliu este exprimat ca 0,15);

d) L reprezintă nivelul îmbunătățirii calității creditului și se măsoară ca raport între valoarea nominală a tuturor tranșelor subordonate tranșei în care este deținută poziția și suma valorilor expunerilor care au fost securitizate. Venitul viitor capitalizat nu este luat în considerare la determinarea indicatorului L. Sumele datorate de contrapartide în cazul instrumentelor financiare derivate prevăzute în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006, cu modificările și completările ulterioare, care reprezintă tranșe de rang inferior față de tranșa respectivă, pot fi luate în considerare la determinarea indicatorului L la costul de înlocuire curent (excluzând expunerea de credit viitoare potențială);

e) N reprezintă numărul efectiv de expuneri, determinat în conformitate cu prevederile art. 79;

f) $ELGD$, valoarea medie ponderată în funcție de expunere a pierderii în caz de nerambursare, se determină astfel:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \times EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

unde LGD_i reprezintă LGD mediu pentru ansamblul expunerilor față de al „i”-lea debitor, iar LGD se determină în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare. În cazul resecuritizării, se aplică un LGD de 100% pozițiilor securitizate. În situația în care riscul de nerambursare și riscul de diminuare a valorii creanței aferente creanțelor achiziționate sunt tratate în mod agregat în cadrul unei securitizări (de exemplu, este disponibil un singur fond de rezervă sau o singură garanție reală suplimentară pentru acoperirea pierderilor din oricare dintre surse), parametrul de intrare LGD_i este egal cu media ponderată a pierderii în caz de nerambursare (LGD) pentru riscul de credit și a pierderii în caz de nerambursare (LGD) de 75% pentru riscul de diminuare a valorii creanței. Ponderile sunt egale cu cele aferente cerințelor de capital strict individuale pentru riscul de credit și, respectiv, pentru riscul de diminuare a valorii creanței.

(3) În situația în care valoarea expunerii celei mai mari expuneri securitizate, C_1 , nu depășește 3% din suma valorii expunerilor securitizate, instituția de credit poate, în scopul aplicării metodei formulei reglementate, să atribuie pierderii în

caz de nerambursare (LGD) o valoare de 50%, iar pentru N una dintre următoarele două valori, potrivit lit. a) sau b):

$$a) N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max \{ -m C_1, 0 \} \right)^{-1}; \text{ sau}$$

$$b) N = 1/C_1.$$

(4) În sensul alin. (3), C_m reprezintă raportul dintre suma valorilor expunerilor celor mai mari „m” expuneri și suma valorilor expunerilor aferente tuturor expunerilor securitizate. Valoarea parametrului „m” poate fi stabilită de către instituția de credit.

(5) În situația în care securitizările includ expuneri de tip retail, Banca Națională a României poate permite implementarea metodei formulei reglementate cu următoarele simplificări: $h = 0$ și $v = 0$.

Art. 84. — Diminuarea riscului de credit aferent pozițiilor din securitizare poate fi recunoscută în conformitate cu prevederile art. 89, 90 și 92—95.

3.5. Facilități de lichiditate

Art. 85. — În vederea determinării valorii expunerii unei poziții din securitizare care nu beneficiază de rating și care ia forma anumitor tipuri de facilități de lichiditate, se aplică prevederile art. 86—88.

3.5.1. Facilități de furnizare de numerar în avans

Art. 86. — Asupra valorii nominale a unei facilități de lichiditate care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 50 se poate aplica un factor de conversie de 0%.

3.5.2. Tratat excepțional pentru cazurile în care K_{IRB} nu poate fi calculat

Art. 87. — În situația în care pentru o instituție de credit nu este practică calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile securitizate ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, respectiva instituție de credit poate, în mod excepțional și numai cu acordul Băncii Naționale a României, să aplice, pentru o perioadă limitată, metoda prevăzută la art. 88 pentru calcularea valorii ponderate la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care nu beneficiază de rating, reprezentată sub forma unei facilități de lichiditate care îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru o „facilitate de lichiditate eligibilă”, prevăzute la art. 49.

Art. 88. — (1) Cea mai mare pondere de risc care s-ar aplica, potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, oricăreia dintre expunerile securitizate în cazul în care acestea nu ar fi fost securitizate poate fi aplicată poziției din securitizare reprezentate de o facilitate de lichiditate.

(2) Pentru a determina valoarea expunerii poziției se poate aplica un factor de conversie de 50% asupra valorii nominale a facilității de lichiditate, dacă respectiva facilitate are o scadență inițială de cel mult un an.

(3) În toate celelalte cazuri, în afară de cele de la alin. (2), se aplică un factor de conversie de 100%.

3.6. Recunoașterea diminuării riscului de credit în cazul pozițiilor din securitizare

3.6.1. Protecția finanțată a creditului

Art. 89. — Protecția finanțată a creditului eligibilă este limitată la cea care este eligibilă pentru calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, așa cum este prevăzut în cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, iar recunoașterea sa este condiționată de îndeplinirea cerințelor minime relevante prevăzute în cadrul acestui din urmă regulament.

3.6.2. Protecția nefinanțată a creditului

Art. 90. — Protecția nefinanțată a creditului eligibilă și furnizorii eligibili de protecție nefinanțată se limitează la acelea care sunt eligibile potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare,

iar recunoașterea acestora este condiționată de îndeplinirea cerințelor minime relevante prevăzute în respectivul regulament.

3.6.3. Calcularea cerințelor de capital pentru pozițiile din securitizare care beneficiază de diminuarea riscului de credit

Metoda bazată pe ratinguri

Art. 91. — În situația în care valorile ponderate la risc ale expunerilor sunt calculate utilizând metoda bazată pe ratinguri, valoarea expunerii și/sau valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare, pentru care a fost obținută protecție a creditului, pot fi modificate în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, așa cum se aplică acestea la calcularea valorii ponderate la risc a expunerii potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Metoda formulei reglementate — protecția totală a creditului

Art. 92. — (1) În situația în care valorile ponderate la risc ale expunerilor sunt calculate utilizând metoda formulei reglementate, instituția de credit determină „ponderea de risc efectivă” a respectivei poziții.

(2) Pentru scopurile aplicării alin. (1), valoarea ponderată la risc a expunerii aferentă poziției se împarte la valoarea expunerii poziției respective, iar rezultatul obținut se înmulțește cu 100.

Art. 93. — În cazul protecției finanțate a creditului, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente poziției din securitizare este egală cu produsul dintre valoarea expunerii aferente poziției ajustate cu protecția finanțată (E^* , calculat potrivit prevederilor Regulamentului BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, în scopul calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, considerând că E este egală cu valoarea poziției din securitizare) și ponderea de risc efectivă.

Art. 94. — În cazul protecției nefinanțate a creditului, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente poziției din securitizare este egală cu suma dintre:

a) produsul dintre G_A , reprezentând valoarea protecției ajustate pentru orice neconcordanță între monede și pentru orice decalaj de scadență, determinată în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ponderea de risc aferentă furnizorului de protecție; și

b) produsul dintre valoarea poziției din securitizare, din care se scade G_A , și ponderea de risc efectivă.

Metoda formulei reglementate — protecția parțială a creditului

Art. 95. — (1) În cazul în care prin diminuarea riscului de credit se acoperă „prima pierdere” aferentă poziției din securitizare sau se acoperă pierderi pe o bază proporțională aferente poziției din securitizare, instituția de credit poate aplica prevederile de la art. 92—94.

(2) În celelalte cazuri, instituția de credit tratează poziția din securitizare ca reprezentând două sau mai multe poziții, partea neacoperită fiind considerată poziția cu calitatea creditului mai scăzută.

(3) În vederea calculării valorii ponderate la risc a expunerii aferente poziției de la alin. (2) se aplică prevederile art. 82—84, cu următoarele modificări:

a) în cazul protecției finanțate a creditului, T este ajustat la e^* ;

b) în cazul protecției nefinanțate a creditului, T este ajustat la $T-g$.

(4) Indicatorii prevăzuți la alin. (3) au următoarele semnificații:

a) e^* reprezintă raportul dintre E^* și valoarea noțională totală a portofoliului suport;

b) E^* reprezintă valoarea expunerii ajustate aferente poziției din securitizare, calculată în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, așa cum se aplică acestea pentru calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor potrivit

Regulamentului BNR — CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, considerând valoarea poziției din securitizare ca fiind E;

c) *g* este raportul dintre valoarea nominală a protecției creditului (ajustată în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR — CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru orice neconcordanță de monede sau orice decalaj de scadență) și suma valorilor expunerilor aferente expunerilor securitizate.

(5) În cazul protecției nefinanțate a creditului, ponderea de risc aferentă furnizorului de protecție se aplică acelei părți a poziției care nu este luată în considerare în cadrul valorii ajustate a lui T.

3.7. Cerințe de capital suplimentare pentru securitizarea expunerilor reînnoibile cu clauză de amortizare anticipată

Art. 96. — În plus față de valorile ponderate la risc ale expunerilor calculate pentru pozițiile sale din securitizare, o instituție de credit inițitoare trebuie să calculeze o valoare ponderată la risc a expunerii în conformitate cu metodologia prevăzută la art. 51—65, în situația în care expunerile reînnoibile sunt vândute în cadrul unei securitizări care conține o clauză de amortizare anticipată.

Art. 97. — Art. 98 și 99 înlocuiesc art. 54 și 55, pentru scopurile art. 96.

Art. 98. — (1) Pentru scopurile prezentei subsecțiuni (subsecțiunea 3.7), prin *interesul inițiatorului* se înțelege suma următoarelor elemente:

a) valoarea expunerii aferente părții noționale a portofoliului de sume trase, vândute în cadrul securitizării, a cărei proporție, în raport cu valoarea portofoliului total vândut în cadrul structurii de securitizare, determină proporția fluxurilor de numerar generate de colectarea principalului și a dobânzii, precum și a altor sume asociate care nu sunt disponibile pentru efectuarea de plăți către cei care dețin poziții din securitizare în cadrul securitizării; și

b) valoarea expunerii aferente părții portofoliului de sume netrase corespunzătoare liniilor de credit ale căror sume trase au fost vândute în cadrul securitizării, a cărei proporție în raport cu valoarea totală a sumelor netrase este aceeași cu raportul dintre valoarea expunerii prevăzute la lit. a) și valoarea expunerii aferente portofoliului de sume trase vândute în cadrul securitizării.

(2) Pentru a răspunde definiției prevăzute la alin. (1), interesul inițiatorului nu se poate subordona interesului investitorilor.

(3) Prin interesul investitorilor se înțelege valoarea expunerii aferente părții noționale a portofoliului de sume trase care nu se încadrează în prevederile alin. (1) lit. a), la care se adaugă și valoarea expunerii aferente părții din portofoliul de sume netrase corespunzătoare liniilor de credit ale căror sume trase au fost vândute în cadrul securitizării și care nu se încadrează în prevederile alin. (1) lit. b).

Art. 99. — (1) Expunerea instituției de credit inițitoare, asociată drepturilor care îi conferă partea din interesul inițiatorului, descrisă la art. 98 alin. (1) lit. a), nu este considerată o poziție din securitizare, ci o expunere proporțională față de sumele trase securitizate, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, pentru o valoare egală cu cea prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. a).

(2) Se consideră că instituția de credit inițitoare deține o expunere proporțională față de sumele netrase aferente liniilor de credit ale căror sume trase au fost vândute în cadrul securitizării, de o valoare egală cu cea prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. b).

3.8. Reducerea valorilor ponderate la risc ale expunerilor

Art. 100. — (1) Valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare căreia îi este atribuită o pondere de risc de 1250% poate fi redusă cu o valoare egală cu 12,5 ori suma tuturor ajustărilor de valoare aplicate de instituția de credit în ceea ce privește expunerile securitizate.

(2) În măsura în care ajustările de valoare sunt luate în considerare pentru scopurile alin. (1), acestea pot fi luate în considerare în scopul efectuării calculelor menționate la art. 65 din Regulamentul BNR — CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 101. — Valoarea ponderată la risc a expunerii aferentă unei poziții din securitizare poate fi redusă cu o valoare egală cu 12,5 ori suma tuturor ajustărilor de valoare aplicate de instituția de credit în ceea ce privește poziția respectivă.

Art. 102. — (1) În cazul unei poziții din securitizare căreia îi este atribuită o pondere de risc de 1250%, instituțiile de credit pot, în locul includerii respectivei poziții în calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor, să deducă din fondurile proprii valoarea expunerii aferente poziției, potrivit art. 22 alin. (1) lit. g) din Regulamentul BNR — CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul alin. (1):

a) valoarea expunerii poziției poate fi determinată pornind de la valorile ponderate la risc ale expunerilor, ținând cont de orice eventuale reduceri efectuate în conformitate cu prevederile art. 100 și 101;

b) calculul valorii expunerii poate lua în considerare protecția finanțată a creditului eligibilă într-o manieră care să fie în concordanță cu metodologia prevăzută la art. 89—95; și

c) în cazul în care, pentru calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor, se folosește metoda formulei reglementate, iar $L \leq K_{irbr}$ și $[L + T] > K_{irbr}$, poziția poate fi tratată ca reprezentând două poziții distincte în care L este egal cu K_{irbr} pentru poziția cu rangul mai ridicat.

Art. 103. — În cazul în care o instituție de credit utilizează alternativa prevăzută la art. 102 alin. (1), o valoare egală cu 12,5 ori suma dedusă conform prevederii menționate este dedusă, pentru scopurile art. 76, din valoarea ponderată la risc maximă a expunerii specificată la art. 76 care trebuie calculată de instituțiile de credit în cauză.

CAPITOLUL VII

Sanțiuni și dispoziții finale

Art. 104. — Nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament atrage aplicarea măsurilor și/sau a sancțiunilor prevăzute la art. 226, 227, 229, precum și 284 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 105. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

*

Prezentul regulament transpune dispoziții cuprinse în directive ale Uniunii Europene, după cum urmează:

1. dispozițiile art. 4 pct. 36—44, art. 94—101, ale anexei IX la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177 din 30 iunie 2006;

2. dispozițiile art. 1 pct. 9 și 10 din Directiva 2009/83/CE a Comisiei din 27 iulie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 196 din 28 iulie 2009;

3. dispozițiile art. 1 pct. 18, 30 și 41 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 18 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 87 din 18 octombrie 2010

O R D I N

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/23/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții

Având în vedere dispozițiile art. 124, 126, 135, 278, 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale prevederilor art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/23/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale al României și al Comisiei

Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/116/2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

R E G U L A M E N T U L Nr. 19/23/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/116/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 și 1.035 bis din 28 decembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2 alineatul (1), după teza a V-a, se introduce o nouă teză, teza a VI-a, cu următorul cuprins:**

„Expresia *instituție externă de evaluare a creditului nominalizată* are semnificația prevăzută de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de

credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare.”

2. **La articolul 2 alineatul (2), după litera j) se introduc două noi litere, literele k) și l), cu următorul cuprins:**

„k) *consiliul de administrație al instituției de credit* — structura de conducere a instituției de credit, definită în cadrul Regulamentului BNR nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, cu modificările și completările ulterioare;

l) *conducerea superioară a instituției de credit* — organele cu funcție de conducere ale instituției de credit, unde expresia *funcție de conducere* are semnificația prevăzută de

Regulamentul BNR nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 3, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Deținerea unor poziții pe instrumente financiare în afara portofoliului de tranzacționare, cu scopul de a investi fondurile proprii, nu se consideră deținere cu intenție de tranzacționare, în înțelesul alin. (1). Prevederile prezentului alineat se aplică societăților de servicii de investiții financiare prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 4

Fondurile proprii de nivel I se compun din totalul elementelor prevăzute la art. 4, art. 5 lit. d) și art. 6 alin. (1) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare, mai puțin totalul elementelor menționate la art. 5 lit. a), b), c), e) și f) din cadrul aceluiași regulament.”

5. La articolul 5 alineatul (2) paragraful al doilea, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) profiturile nete aferente portofoliului de tranzacționare al instituției, nete de orice obligație sau dividend previzibile, minus pierderile nete din alte activități ale acesteia, cu condiția ca niciuna din aceste sume să nu fi fost deja inclusă, în calitate de element prevăzut la art. 4 lit. c), art. 5 lit. d) și art. 6 alin. (1) sau la art. 5 lit. e) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul elementului prevăzut la lit. a) a prezentului paragraf;”

6. La articolul 5, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Instituțiile pot, cu aprobarea autorității competente, să înlocuiască capitalul sub formă de împrumut subordonat, la care se face referire la alin. (2) paragraful al 2-lea lit. c), cu elementele prevăzute la art. 12 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

7. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care o instituție calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru scopurile anexei II la prezentul regulament, potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare, atunci pentru scopurile calculului prevăzut la art. 65 din cadrul aceluiași regulament se aplică următoarele:

a) ajustările de valoare realizate pentru a ține cont de calitatea creditului contrapartidei pot fi incluse în totalul ajustărilor de valoare și al provizioanelor constituite pentru expunerile indicate în anexa II; și

b) sub rezerva obținerii aprobării autorităților competente, valoarea pierderii așteptate aferente expunerii la riscul de credit al contrapartidei este zero dacă, la evaluarea unei poziții incluse în portofoliul de tranzacționare, riscul de credit al contrapartidei este luat în considerare în mod adecvat.

În cazul unor astfel de instituții, pentru scopurile lit. a), asemenea ajustări de valoare nu se includ în fondurile proprii decât în conformitate cu prevederile prezentului alineat.”

8. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 12¹

Societatea de administrare a investițiilor care are în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții și administrează toate portofoliile individuale de investiții în baza unor contracte de mandat special, conform cărora clienții își aleg custodele, activele și tipurile de instrumente financiare în care

doresc să investească, precum și limitele maxime investiționale pentru fiecare tip de active sau emitent de instrumente financiare, va respecta regulile de adecvare a capitalului exclusiv cu privire la pozițiile sale proprii.”

9. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 17

(1) Instituțiile, cu excepția societăților de servicii de investiții financiare care îndeplinesc criteriile stabilite la art. 11 alin. (2) sau (3) din prezentul regulament, trebuie să monitorizeze și să controleze expunerile mari conform prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții și prevederilor art. 142 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), instituțiile care calculează cerințele de capital pentru activitățile aferente portofoliului de tranzacționare în conformitate cu anexele I și II și, după caz, cu anexa V la prezentul regulament trebuie să monitorizeze și să controleze expunerile mari conform prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/24/2010 și prevederilor art. 142 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, supuse modificărilor prevăzute la art. 18—20 din prezentul regulament.”

10. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 19

(1) Expunerile totale față de clienții individuali sau grupurile de clienți aflați în legătură se calculează prin însumarea expunerilor care rezultă din portofoliul de tranzacționare și a expunerilor care rezultă din afara portofoliului de tranzacționare, ținând cont de art. 11—19 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/24/2010.

(2) Expunerile totale ale instituției față de clienții individuali și grupurile de clienți aflați în legătură, calculate în conformitate cu alin. (4), se raportează în conformitate cu art. 8 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/24/2010.

Cu excepția expunerilor aferente tranzacțiilor de răscumpărare și operațiunilor de dare/luare cu împrumut de titluri/mărfuri, calculul expunerilor mari față de clienții individuali și grupurile de clienți aflați în legătură, efectuat pentru scopuri de raportare, nu poate include recunoașterea diminuării riscului de credit.

(3) Suma expunerilor față de un client individual sau un grup de clienți aflați în legătură la care se face referire în alin. (1) este limitată în conformitate cu art. 9—19 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/24/2010.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), activele reprezentând creanțe și alte expuneri față de firme de investiții recunoscute din state terțe, case de compensare și burse recunoscute pot fi supuse aceluiași tratament prevăzut la art. 9 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/24/2010, respectiv la art. 4 lit. c) din cadrul aceluiași regulament.”

11. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 20

Instituțiile cărora le este permis să utilizeze modalitatea alternativă de determinare a fondurilor proprii conform art. 5 alin. (2) pot folosi respectiva modalitate de determinare pentru scopurile art. 19 alin. (2) și (3), cu condiția ca instituțiile în cauză să îndeplinească toate obligațiile prevăzute la art. 8—19 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/24/2010, cu privire la expunerile care rezultă din afara portofoliului de tranzacționare, prin utilizarea fondurilor proprii așa cum sunt definite în Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

12. La anexa nr. I punctul 8, litera B se modifică și va avea următorul cuprins:

„B. TRATAMENTUL CUMPĂRĂTORULUI PROTECȚIEI

Pentru partea care transferă riscul de credit (cumpărătorul protecției), pozițiile sunt determinate prin simetrie cu cele înregistrate de vânzătorul protecției, cu excepția instrumentelor de tip *credit linked note* (care nu generează poziții scurte pe emitent). Dacă la un moment dat există o opțiune *call* în combinație cu un *step-up*, un asemenea moment este considerat ca fiind scadența protecției. În cazul instrumentelor financiare derivate de credit de tipul *first-to-default* și al instrumentelor financiare derivate de credit de tipul *nth-to-default*, în locul principiului simetriei se aplică tratamentul detaliat mai jos.

Instrumente financiare derivate de credit de tipul *first-to-default*

Atunci când o instituție obține o protecție a creditului pentru o serie de entități de referință suport pentru un instrument derivat de credit cu condiția ca prima nerambursare din cadrul activelor să declanșeze plata și ca acest eveniment de credit să determine încetarea contractului, instituția poate compensa riscul specific pentru entitatea de referință căreia i se aplică cea mai scăzută cerință de capital pentru risc specific dintre entitățile de referință suport, conform tabelului 1 din prezenta anexă.

Instrumente financiare derivate de credit de tipul *nth-to-default*

Atunci când al n-lea caz de nerambursare din cadrul expunerilor declanșează plata în baza protecției creditului, cumpărătorul protecției poate compensa riscul specific numai dacă protecția a fost obținută și pentru cazurile de nerambursare de la 1 la n-1 sau dacă s-au produs deja n-1 cazuri de nerambursare. În astfel de cazuri se urmează metodologia descrisă mai sus pentru instrumentele financiare derivate de credit de tipul *first-to-default*, adaptată corespunzător pentru produsele de tipul *nth-to-default*.”

13. La anexa nr. I, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. O instituție, în cazul în care transferă titlurile sau drepturile garantate referitoare la proprietatea titlurilor în cadrul unui acord repo ori în cazul în care dă cu împrumut titlurile în cadrul unei operațiuni de dare de titluri cu împrumut, trebuie să includă titlurile respective în calculul cerinței de capital, conform acestei anexe, cu condiția ca astfel de titluri să îndeplinească criteriile prevăzute la art. 3.”

14. La anexa nr. I punctul 14, tabelul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Tabelul 1

Categorii	Cerința de capital pentru riscul specific
Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, organizații internaționale, bănci multilaterale de dezvoltare ori administrații regionale/autorități locale ale statelor membre, care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 1 al scalei de evaluare a calității creditului sau căroră le-ar fi atribuită o pondere de risc de 0%	0%
Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, organizații internaționale, bănci multilaterale de dezvoltare ori administrații regionale/autorități locale ale statelor membre, care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 2 sau 3 al scalei de evaluare a calității creditului și	0,25% (durata reziduală până la scadența finală este mai mică sau egală cu 6 luni)
titluri de creanță emise sau garantate de instituții care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 1 sau 2 al scalei de evaluare a calității creditului și	1,00% (durata reziduală până la scadența finală este mai mare de 6 luni și mai mică sau egală cu 24 de luni)
titluri de creanță emise sau garantate de instituții care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 3 al scalei de evaluare a calității creditului și	1,60% (durata reziduală până la scadența finală este mai mare de 24 de luni)
titluri de creanță emise sau garantate de societăți care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 1, 2 sau 3 al scalei de evaluare a calității creditului	
Alte elemente eligibile așa cum sunt definite la pct. 15	

Categorii	Cerința de capital pentru riscul specific
<p>Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, organizații internaționale, bănci multilaterale de dezvoltare ori administrații regionale/autorități locale/instituții ale statelor membre, care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 4 sau 5 al scalei de evaluare a calității creditului și</p> <p>titluri de creanță emise sau garantate de societăți care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 4 al scalei de evaluare a calității creditului</p> <p>Expuneri pentru care nu este disponibilă o evaluare a creditului din partea unei instituții externe de evaluare a creditului (ECAI) nominalizate</p>	8,00%
<p>Titluri de creanță emise sau garantate de administrații centrale, emise de bănci centrale, organizații internaționale, bănci multilaterale de dezvoltare ori administrații regionale/autorități locale/instituții ale statelor membre, care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 6 al scalei de evaluare a calității creditului și</p> <p>titluri de creanță emise sau garantate de societăți care, potrivit regulilor cu privire la ponderarea în funcție de risc a expunerilor în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar încadra la nivelul 5 sau 6 al scalei de evaluare a calității creditului</p>	12,00%”

15. La anexa nr. I punctul 14, ultimul alineat se modifică și va avea următorul cuprins:

„Expunerile rezultate din securitizare care, în conformitate cu art. 22 alin. (1) și (3) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, ar fi supuse unui tratament de deducere sau care, în conformitate cu cap. VI din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare, ar fi ponderate în funcție de risc cu 1250% se supun unei cerințe de capital care nu poate fi mai mică decât cea stabilită prin tratamentele amintite. Facilitățile de trezorerie pentru care nu există rating se supun unei cerințe de capital care nu poate fi mai mică decât cea prevăzută în cap. VI din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

16. La anexa nr. I, punctul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„28. În continuare, instituția trebuie să calculeze durata modificată pentru fiecare titlu de creanță pe baza următoarei formule:

$$\text{durata modificată} = \frac{\text{durata (D)}}{(1+r)}, \text{ unde}$$

$$\sum_{t=1}^m \frac{t C_t}{(1+r)^t}$$

$$D = \frac{\sum_{t=1}^m C_t}{(1+r)^t}$$

$$\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t}$$

unde:

r = randamentul la scadență (a se vedea pct. 27);

C_t = plata la momentul t ;

m = scadența totală (a se vedea pct. 27).”

17. La anexa nr. I, punctul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„47. Cerințele de capital pentru pozițiile pe organisme de plasament colectiv (OPC-uri) care îndeplinesc condițiile specificate în art. 3 în vederea aplicării tratamentului privind cerințele de capital aferente portofoliului de tranzacționare se calculează în conformitate cu metodele stabilite la pct. 48—56.”

18. La anexa nr. II, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Ținând cont de prevederile pct. 7—10, valorile expunerilor și valorile ponderate la risc ale expunerilor se calculează în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului BNR—CNVM nr. 18/16/2010, în cadrul acestora referințele la «instituții de credit» din respectivele prevederi urmând a fi înțelese ca referințe la «instituții», referințele la «instituții de credit mamă» urmând a fi înțelese ca referințe la «instituții mamă», cu termenii concomitenți interpretați în consecință.”

19. La anexa nr. II, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. În cazul în care un instrument financiar derivat de credit inclus în portofoliul de tranzacționare face parte dintr-o operațiune de acoperire internă (*internal hedge*), iar protecția

creditului este recunoscută potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, se consideră că nu rezultă risc de credit al contrapartidei din poziția pe instrumentul financiar derivat de credit. În mod alternativ, o instituție poate include sistematic, în scopul calculării cerințelor de capital pentru riscul de credit al contrapartidei, toate instrumentele financiare derivate de credit incluse în portofoliul de tranzacționare care fac parte din operațiuni de acoperire internă sau care au fost achiziționate ca protecție față de expunerea la riscul de credit al contrapartidei, în cazul în care protecția creditului este recunoscută potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

20. La anexa nr. III punctul 3.1, teza a II-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„Două valute sunt considerate ca fiind strâns corelate numai dacă, în următoarele 10 zile lucrătoare, apariția unei pierderi, din poziții egale și opuse pe astfel de valute, de 4% sau mai puțin din valoarea respectivei poziții puse în corespondență (exprimată în moneda de raportare), are o probabilitate — calculată pe baza ratelor de schimb zilnice pe ultimii 3 sau 5 ani — de cel puțin 99%, atunci când se folosește o perioadă de observare de 3 ani, sau de cel puțin 95%, când se folosește o perioadă de observare de 5 ani.”

21. La anexa nr. V punctul 1, teza I se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Instituțiile pot, în condițiile stabilite în această anexă, să calculeze cerințele de capital pentru riscul de poziție, riscul valutar și/sau riscul de marfă prin utilizarea propriilor modele interne de administrare a riscului în locul sau în combinație cu metodele descrise în anexele I, III și IV.”

22. La anexa nr. V punctul 5 paragraful 7, teza I se modifică și va avea următorul cuprins:

„În ceea ce privește expunerile din securitizarea tradițională sau sintetică care ar fi supuse unui tratament de deducere în conformitate cu tratamentul stabilit în art. 22 alin. (1) și (3) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau care ar fi ponderate la risc cu 1250% în conformitate cu cap. VI din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor de securitizare, aceste poziții se supun unei cerințe de capital care nu poate fi mai mică decât cea stabilită conform tratamentului respectiv.”

23. La anexa nr. V punctul 9, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) media nivelurilor zilnice ale valorii la risc (*value-at-risk*) din ultimele 60 de zile lucrătoare, înmulțită cu factorul menționat la pct. 7, ajustat cu factorul la care se face referire la pct. 8, la care se adaugă, dacă este cazul, cerința de capital pentru riscul de nerambursare adițional prevăzută la pct. 5.”

24. La anexa nr. VI partea C, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Prin derogare de la pct. 1 și 2, în cazul în care o instituție acoperă o expunere la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacționare, utilizând un instrument financiar derivat de credit inclus în portofoliul de tranzacționare (utilizând o acoperire internă), nu se va considera că expunerea din afara portofoliului de tranzacționare este acoperită pentru scopurile calculării

cerințelor de capital decât dacă, pentru expunerea din afara portofoliului de tranzacționare, instituția cumpără de la o terță parte eligibilă din punctul de vedere al furnizării protecției un instrument financiar derivat de credit care îndeplinește cerințele prevăzute în art. 59 și 60 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare. Fără a aduce atingere celei de-a doua teze de la pct. 11 din anexa II, atunci când o astfel de protecție furnizată de o terță parte este cumpărată și recunoscută ca acoperire pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare pentru scopurile calculării cerințelor de capital, niciuna dintre acoperirile prin instrumente financiare derivate de credit, internă sau externă, nu poate fi inclusă în portofoliul de tranzacționare pentru scopul calculării cerințelor de capital.”

25. La anexa nr. VI partea D, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Acordurile la termen de tip repo tranzacționabile (*term trading-related repo-style transactions*) pe care o instituție le include în afara portofoliului de tranzacționare pot fi incluse în portofoliul de tranzacționare pentru scopurile calculării cerințelor de capital în condițiile în care toate acordurile de tip repo de acest fel sunt incluse. Pentru acest scop, acordurile de tip repo tranzacționabile sunt definite drept cele care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 3 alin. (2) și în anexa VI partea A, iar cele două segmente componente sunt fie sub formă de numerar, fie sub formă de titluri care pot fi incluse în portofoliul de tranzacționare. Indiferent de locul unde sunt înregistrate, toate tranzacțiile de tip repo sunt supuse unei cerințe de capital, calculată în legătură cu activitățile din afara portofoliului de tranzacționare, pentru riscul de credit al contrapartidei.”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

★

Prezentul regulament transpune următoarele prevederi ale directivelor Uniunii Europene:

a) art. 2 paragraful 1, art. 2 paragraful 2 lit. a), art. 2 paragraful 3 și art. 4 paragraful 1 subparagrafele 2 și 3 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009;

b) art. 1 paragraful 1 lit. a) și b), art. 1 paragrafele 2 și 3 și art. 2 paragraful 1 subparagrafele 2 și 3 din Directiva 2009/27/CE a Comisiei din 7 aprilie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 94 din 8 aprilie 2009.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 19 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 90 din 25 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/28/2006 privind criteriile tehnice referitoare la organizarea și tratamentul riscurilor, precum și criteriile tehnice utilizate de autoritățile competente pentru verificarea și evaluarea acestora

Având în vedere dispozițiile art. 24, 77, art. 101 alin. (2), art. 122, 148, 166, 167, 168, art. 278 alin. (1) lit. b) și c), art. 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale prevederilor art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/28/2006 privind criteriile tehnice referitoare la organizarea și tratamentul riscurilor, precum și criteriile tehnice utilizate de autoritățile competente pentru verificarea și evaluarea acestora, aprobat prin Ordinul

Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/117/2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 20/25/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/28/2006 privind criteriile tehnice referitoare la organizarea și tratamentul riscurilor, precum și criteriile tehnice utilizate de autoritățile competente pentru verificarea și evaluarea acestora

Art. I. — Regulamentul nr. 23/28/2006 privind criteriile tehnice referitoare la organizarea și tratamentul riscurilor, precum și criteriile tehnice utilizate de autoritățile competente pentru verificarea și evaluarea acestora, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/117/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 și 1.035 bis din 28 decembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Instituțiile de credit trebuie să evalueze și să trateze prin politici și proceduri adecvate riscurile care decurg din tranzacțiile de securitizare în legătură cu care instituțiile de

credit sunt investitori, inițiatori sau sponsori, inclusiv riscurile reputaționale (cum ar fi cele care apar în legătură cu structuri sau produse complexe), pentru a se asigura în special că substanța economică a tranzacției este reflectată în totalitate în evaluarea riscului și în deciziile de administrare.”

2. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — În ceea ce privește administrarea riscului de credit, pentru instituțiile de credit prevederile prezentului regulament se completează cu prevederile relevante din Regulamentul BNR nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a

adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, cu modificările și completările ulterioare.”

3. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 101, cu următorul cuprins:

„Art. 101. — În ceea ce privește administrarea riscului de piață, pentru instituțiile de credit prevederile prezentului regulament se completează cu prevederile relevante din Regulamentul BNR nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

4. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 111, cu următorul cuprins:

„Art. 111. — În ceea ce privește administrarea riscului de rată a dobânzii din activități în afara portofoliului de tranzacționare, pentru instituțiile de credit prevederile prezentului regulament se completează cu prevederile relevante din Regulamentul BNR nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fără a aduce atingere definiției riscului operațional în sensul art. 2 alin. 2 lit. c) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru riscul operațional ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit trebuie să definească riscul operațional pentru scopurile politicilor și procedurilor prevăzute la alin. (1).”

6. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 131, cu următorul cuprins:

„Art. 131. — În ceea ce privește administrarea riscului operațional, pentru instituțiile de credit prevederile prezentului regulament se completează cu prevederile relevante din Regulamentul BNR nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

7. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În ceea ce privește administrarea riscului de lichiditate, instituțiile de credit vor aplica prevederile relevante din Regulamentul BNR nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul societăților de servicii de investiții financiare și al societăților de administrare a investițiilor.

(3) Riscul de lichiditate al instrumentelor financiare în care investesc societățile de servicii de investiții financiare și societățile de administrare a investițiilor, precum și cel al piețelor financiare pe care operează respectivele instituții se tratează în conformitate cu reglementările Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.”

8. Articolul 15 se abrogă.

9. La capitolul II, după secțiunea a 5-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 6-a, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6-a

Politici de remunerare

Art. 151. — În ceea ce privește politicile de remunerare, instituțiile de credit vor aplica prevederile relevante din

Regulamentul BNR nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

10. La articolul 16 alineatul (1), literele a), b), e) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) rezultatele simulărilor de criză efectuate de instituțiile de credit care aplică abordarea bazată pe modele interne de rating;

b) expunerea la riscul de concentrare și administrarea acestui risc de către instituțiile de credit, inclusiv conformarea acestora cu cerințele Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții;

e) expunerea la riscul de lichiditate, măsurarea și administrarea acestui risc de către instituțiile de credit, inclusiv efectuarea unor analize pe bază de scenarii alternative, administrarea diminuatorilor de risc (în special nivelul, compoziția și calitatea rezervei de lichiditate) și existența unor planuri alternative eficiente;

g) rezultatele simulărilor de criză efectuate de către instituțiile de credit care utilizează un model intern pentru a calcula cerințele de capital pentru riscul de piață potrivit anexei V la Regulamentul BNR—CNVM nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare.”

11. La articolul 16, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În sensul alin. (1) lit. e), Banca Națională a României trebuie să efectueze în mod regulat o evaluare cuprinzătoare a administrării riscului de lichiditate de către instituțiile de credit și să promoveze dezvoltarea unor metodologii interne solide. La efectuarea unor astfel de analize, Banca Națională a României trebuie să aibă în vedere rolul instituțiilor de credit pe piețele financiare. Banca Națională a României trebuie să ia în considerare în mod corespunzător impactul potențial al deciziilor sale asupra stabilității sistemului financiar în toate celelalte state membre implicate.”

12. La articolul 16, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În sensul alin. (2), Banca Națională a României ia măsuri în cazul instituțiilor de credit a căror valoare economică scade cu mai mult de 20% din fondurile lor proprii ca urmare a unei schimbări bruște și neașteptate a ratelor de dobândă, a cărei dimensiune o stabilește și care nu diferă de la o instituție de credit la alta.”

13. La articolul 16, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică în cazul societăților de servicii de investiții financiare și al societăților de administrare a investițiilor.”

14. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 171, cu următorul cuprins:

„Art. 171. — (1) Banca Națională a României publică următoarele informații:

a) până la 31 decembrie 2010, criteriile generale și metodologiile adoptate pentru a verifica modul de îndeplinire a

cerințelor prevăzute la art. 14—20 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare;

b) în condițiile respectării prevederilor titlului III cap. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, o expunere succintă a rezultatelor procesului de verificare și o descriere a măsurilor impuse în cazurile de neîndeplinire a cerințelor prevăzute la art. 14—20 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010, identificate anual începând cu 31 decembrie 2011.

(2) Conformarea cu prevederile alin. (1) se face cu respectarea art. 224 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prevederile art. I pct. 1, 9, 11 și 13 intră în vigoare la 31 decembrie 2010.

★

Prezentul regulament transpune prevederile art. 1 pct. 30 (paragraful 9 al art. 122a), 40 și 42 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009, precum și prevederile pct. 1 din anexa I la Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecurizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 20 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 91 din 25 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 21/26/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 25/30/2006 privind cerințele de publicare pentru instituțiile de credit și firmele de investiții

Având în vedere dispozițiile art. 122, art. 126 alin. (1), art. 128—134, art. 138 alin. (1), art. 140, 148, 159—163, 278 și ale art. 384 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 21/26/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 25/30/2006 privind cerințele de publicare pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/119/2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/119/2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 25/30/2006 privind cerințele de publicare pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 și 1.035 bis din 28 decembrie 2006, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

REGULAMENTUL Nr. 21/26/2010
pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României
și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 25/30/2006 privind cerințele de publicare
pentru instituțiile de credit și firmele de investiții

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 25/30/2006 privind cerințele de publicare pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 22/119/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 și 1.035 bis din 28 decembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul regulamentului va avea următorul cuprins:

„REGULAMENTUL Nr. 25/30/2006

privind cerințele de transparență și de publicare
pentru instituțiile de credit și firmele de investiții”

2. La articolul 6, literele b), c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) structura și organizarea funcției relevante de administrare a riscului sau alte modalități de organizare corespunzătoare;

c) sfera de cuprindere și tipul sistemelor de raportare și de cuantificare a riscurilor; și

d) politicile de acoperire și diminuare a riscului, precum și strategiile și procesele pentru monitorizarea continuității eficacității elementelor de acoperire și de diminuare a riscului.”

3. La articolul 7, literele a) și b) ale punctului 2 și punctele 3 și 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) consolidate prin metoda consolidării globale

b) consolidate prin metoda consolidării proporționale

3. orice impediment semnificativ, actual sau previzionat, de ordin practic sau legal, în calea transferului rapid al fondurilor proprii sau de rambursare a datoriilor între societatea-mamă și filialele acesteia; și

4. valoarea totală cu care fondurile proprii efective sunt mai mici decât minimul cerut pentru toate filialele neincluse în consolidare, precum și denumirea filialei/filialelor respective.”

4. La articolul 8, punctele 1—5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. informații succinte cu privire la clauzele contractuale referitoare la caracteristicile principale ale fiecărui element al fondurilor proprii, precum și ale componentelor aferente, inclusiv ale instrumentelor de capital hibride prevăzute la art. 4 lit. c¹) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare, ale instrumentelor ale căror prevederi stipulează un stimulent de răscumpărare de către instituția de credit emitentă, precum și ale instrumentelor ce fac obiectul regimului tranzitoriu prevăzut de art. 35¹ și 35² din regulamentul sus-menționat;

2. valoarea fondurilor proprii de nivel I, cu menționarea separată a fiecărui element luat în calcul și a fiecărui element deductibil; se publică, de asemenea, separat, valoarea totală a instrumentelor de capital hibride prevăzute la art. 4 lit. c¹) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și a instrumentelor ale căror prevederi stipulează un stimulent de răscumpărare de către instituția de credit emitentă; fiecare dintre comunicările respective va specifica instrumentele care fac obiectul regimului tranzitoriu prevăzut de art. 35¹ și 35² din regulamentul sus-menționat;

3. valoarea totală a fondurilor proprii de nivel II, precum și a fondurilor proprii definite în cap. III din Regulamentul BNR—CNVM nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare;

4. elementele deductibile din fondurile proprii de nivel I și din fondurile proprii de nivel II, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu prezentarea separată a elementelor prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. f) din regulamentul menționat; și

5. valoarea totală a fondurilor proprii eligibile, după aplicarea limitelor prevăzute la art. 21 și deducerea elementelor prevăzute la art. 22 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 9 punctul 3, literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) expunerilor din titluri de capital tranzacționate la bursă, expunerilor din investiții de tip *private equity* din cadrul portofoliilor suficient de diversificate, precum și altor expuneri;

d) expunerilor care fac obiectul unei prevederi de tip *grandfathering* în materia cerințelor de capital;”.

6. La articolul 10, partea introductivă și alineatele (1), (5), (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Următoarele informații referitoare la expunerea unei instituții de credit la riscul de credit al contrapartidei, așa cum este definit la art. 2 alin. (5) pct. 1 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, cu modificările și completările ulterioare, vor fi făcute publice:

(1) o descriere a metodologiei utilizate în vederea alocării capitalului intern și în vederea stabilirii limitelor de credit pentru expunerile la riscul de credit al contrapartidei;

(5) valoarea justă pozitivă brută a contractelor, profiturile din compensare, expunerea de credit curentă după compensare, garanțiile reale deținute și expunerea de credit netă din instrumente financiare derivate. Expunerea de credit netă din instrumente financiare derivate reprezintă expunerea de credit decurgând din tranzacții cu instrumente financiare derivate, după ce a fost luat în calcul atât profitul obținut din acordurile de compensare executorii din punct de vedere juridic, cât și din contractele de garanție reală;

.....
 (8) tranzacții cu instrumente financiare derivate de credit (valoarea noțională), defalcate în tranzacții efectuate pentru portofoliul de credit propriu al instituției de credit și, respectiv, în tranzacții legate de activități de intermediere ale instituției de credit, incluzând distribuția produselor derivate de credit utilizate, efectuându-se o descompunere în continuare, în cadrul fiecărei grupe de produse, în tranzacții de cumpărare și, respectiv, de vânzare de protecție; și

(9) valoarea estimată a lui alfa în cazul în care instituția de credit a obținut aprobarea Băncii Naționale a României pentru efectuarea unei astfel de estimări.”

7. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Ajustările de valoare, precum și reluările înregistrate direct în contul de profit și pierdere vor fi publicate separat.”

8. La articolul 13, punctele 4 și 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. corespondența ratingului extern al fiecărei instituții externe de evaluare a creditului nominalizate sau agenții de creditare a exporturilor nominalizate, cu nivelul scalei de evaluare a calității creditului, conform Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare, cu mențiunea că publicarea acestor informații nu este obligatorie, în situația în care instituția de credit respectă corespondențele standard publicate de Banca Națională a României; și

5. valoarea expunerii și valoarea expunerii rezultată după aplicarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit, asociate fiecărui nivel al scalei de evaluare a calității creditului în parte, prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele deduse din fondurile proprii.”

9. La articolul 16, după punctul 3 se introduc două noi puncte, punctele 4 și 5, cu următorul cuprins:

„4. nivelul cel mai ridicat, nivelul cel mai scăzut și media nivelurilor zilnice ale valorii la risc (*value-at-risk*) pe perioada de raportare, precum și nivelul valorii la risc la sfârșitul perioadei;

5. o comparație între nivelul zilnic al valorii la risc (*value-at-risk*), calculat pe baza pozițiilor din portofoliu de la sfârșitul zilei, și nivelul variației pe o zi a valorii portofoliului, constatat la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, împreună cu o analiză a oricărei depășiri importante pe perioada de raportare.”

10. La articolul 17, punctele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. abordările pentru evaluarea cerințelor de capital aferente riscului operațional, pentru care instituția de credit se califică; și

2. o descriere a metodologiei stabilite în art. 17 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru riscul operațional ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare, dacă este utilizată de instituția de credit, inclusiv o analiză a factorilor interni și externi relevanți luați în considerare în cadrul acestei abordări de evaluare; în cazul utilizării parțiale, se va face publică sfera de aplicare și cuprindere a diferitelor metodologii utilizate.”

11. La articolul 19, punctele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. natura riscului de rată a dobânzii și principalele ipoteze avute în vedere (incluzând ipotezele legate de rambursarea anticipată a creditului și de comportamentul depozitelor fără scadență contractuală) și frecvența de cuantificare a riscului de rată a dobânzii; și

2. variațiile profiturilor, valorii economice sau altor variabile relevante utilizate de organele cu funcție de conducere pentru a măsura impactul șocurilor pe rata dobânzii, crescătoare și descrescătoare, potrivit metodei adoptate de organele cu funcție de conducere pentru cuantificarea riscului de rată a dobânzii, defalcate în funcție de moneda utilizată.”

12. La articolul 19 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În înțelesul prezentului regulament, expresia *organe cu funcție de conducere* are înțelesul prevăzut în art. 2 alin. (5) lit. c) din Regulamentul BNR nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, cu modificările și completările ulterioare.”

13. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Instituțiile de credit care calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor conform Regulamentului BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare trebuie să facă publice următoarele informații:

a) o descriere a obiectivelor instituției de credit în legătură cu activitatea de securitizare;

b) rolurile instituției de credit în procesul de securitizare;

c) o indicație cu privire la măsura în care instituția de credit s-a implicat în fiecare dintre rolurile menționate la lit. b);

d) abordările pe care instituția de credit le urmează în vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor pentru activitățile sale de securitizare;

e) o prezentare succintă a politicilor contabile ale instituției de credit cu privire la activitățile de securitizare, incluzând:

(i) tratarea tranzacțiilor ca transferuri de active sau ca finanțări ale acestora;

- (ii) recunoașterea profiturilor aferente vânzării de active;
 - (iii) ipotezele-cheie pentru evaluarea intereselor reținute; și
 - (iv) tratamentul aferent securitizărilor sintetice în cazul în care acesta nu este acoperit prin alte politici contabile;
- f) denumirile instituțiilor externe de evaluare a creditului utilizate pentru securitizări și tipurile de expuneri pentru care este folosită fiecare agenție;
- g) valoarea totală a expunerilor rămase de rambursat securitizate de instituția de credit și care sunt acoperite de cadrul aferent securitizării (prezentată separat pentru securitizările tradiționale și pentru securitizările sintetice), defalcate pe tipuri de expunere;
- h) pentru expunerile securitizate de instituția de credit și care sunt acoperite de cadrul de securitizare, o defalcare pe tipuri de expunere a sumelor depreciate și restante aferente expunerilor securitizate, precum și pierderile recunoscute de instituția de credit pe perioada considerată;
- i) valoarea agregată a pozițiilor din securitizare reținute sau achiziționate, defalcate pe tipuri de expunere;
- j) valoarea agregată a pozițiilor din securitizare reținute sau achiziționate, defalcate pe un număr relevant de intervale de ponderi de risc. Pozițiile care au fost ponderate la risc cu 1250% sau deduse trebuie publicate separat;
- k) suma totală a expunerilor reînnoibile securitizate cu defalcare între interesul inițiatorului și interesul investitorilor; și
- l) o prezentare succintă a activității de securitizare pe perioada considerată, incluzând valoarea expunerilor securitizate (pe tipuri de expunere) și profitul sau pierderea aferente vânzării de active recunoscute pe tipuri de expunere.”

14. După articolul 20 se introduce un nou articol, articolul 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. — (1) Următoarele informații, inclusiv actualizări periodice cu o frecvență cel puțin anuală, referitoare la politica și practicile de remunerare ale instituției de credit pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al acesteia, trebuie făcute publice:

a) informații privind procesul de luare a deciziilor, utilizate pentru determinarea politicii de remunerare, incluzând, dacă este cazul, informații referitoare la componența și mandatul comitetului de remunerare, la consultantul extern ale cărui servicii au fost utilizate pentru determinarea politicii de remunerare și la rolul deținătorilor de interese relevanți;

b) informații privind legătura dintre remunerația totală și performanță;

c) cele mai importante caracteristici de proiectare ale sistemului de remunerare, incluzând informații privind criteriile utilizate pentru măsurarea performanței și ajustarea la riscuri, politica de amânare și criteriile de intrare în drepturi legate de componenta amânată a remunerației variabile;

d) informații privind criteriile de performanță pe care se bazează dreptul la acțiuni, opțiuni sau alte componente variabile ale remunerației;

e) principalii parametri și fundamentarea alcătuirii oricărei scheme a componentei variabile și a acordării oricăror alte beneficii de tip non-cash;

f) informații cantitative agregate privind remunerația, defalcate pe domenii de activitate;

g) informații cantitative agregate privind remunerația, pentru membrii organelor cu funcție de conducere și membrii personalului ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției de credit, cu indicarea următoarelor elemente:

- (i) sumele aferente remunerației pentru anul financiar, defalcate pe remunerație fixă și variabilă, și numărul de beneficiari;
- (ii) sumele și formele remunerației variabile, defalcate pe numerar, acțiuni, instrumente legate de acțiuni și alte tipuri de instrumente;
- (iii) sumele remunerației amânate datorate și neplătite, defalcate pe părți pentru care au fost îndeplinite criteriile de intrare în drepturi și părți pentru care nu au fost îndeplinite criteriile de intrare în drepturi;
- (iv) sumele remunerației amânate acordate pe parcursul anului financiar, plătite și reduse prin intermediul ajustărilor de performanță;
- (v) plăți legate de noi angajări efectuate pe parcursul anului financiar și numărul de beneficiari ai unor astfel de plăți; și
- (vi) sumele plăților compensatorii legate de încetarea raporturilor contractuale, acordate pe parcursul anului financiar, numărul de beneficiari și cea mai mare plată de acest tip acordată unei singure persoane.

(2) În cazul instituțiilor de credit care sunt semnificative în raport cu mărimea, organizarea internă și natura, extinderea și complexitatea activităților acestora, informațiile cantitative la care se face referire în acest articol trebuie, de asemenea, făcute publice la nivelul membrilor organelor cu funcție de supraveghere, în sensul art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Instituțiile de credit trebuie să se conformeze cu cerințele prevăzute în prezentul articol într-o modalitate care să fie corespunzătoare mărimei, organizării interne și naturii, extinderii și complexității activităților acestora și care să nu aducă atingere implementării prevederilor Directivei Parlamentului European și a Consiliului 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a unor astfel de date.

(4) În înțelesul prezentului regulament, expresia *organe cu funcție de supraveghere* are înțelesul prevăzut în art. 2 alin. (5)

lit. b) din Regulamentul BNR nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

15. La articolul 21 punctul 2, literele a) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) structurii sistemelor interne de rating și a relației dintre ratingurile interne și externe;

d) mecanismelor de control pentru sistemele de rating, incluzând o descriere a independenței, responsabilității și a examinării sistemelor de rating;”.

16. La articolul 21 punctul 3, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) societăți, incluzând entități mici și mijlocii, finanțare specializată și creanțe achiziționate față de societăți;”.

17. La articolul 21, partea introductivă a punctului 5 și punctele 6, 7 și 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„5. pentru fiecare dintre clasele de expuneri «administrații centrale sau bănci centrale», «instituții», «societăți» și «titluri de capital» și de-a lungul unui număr suficient de clase de rating ale debitorilor (inclusiv pentru cei aflați în stare de nerambursare), în vederea obținerii unei diferențieri corespunzătoare a riscului de credit, instituțiile de credit vor face publice următoarele informații:

6. pentru clasa expunerilor de tip retail și pentru fiecare dintre categoriile definite la pct. 3 lit. d), fie informațiile publicate și menționate la pct. 5 (dacă este cazul, la nivel de grupă de risc), fie o analiză a expunerilor (credite în sold și valorile expunerilor pentru angajamentele de finanțare netrase) având ca referință un număr suficient de clase de rating ale pierderii așteptate, în vederea obținerii unei diferențieri corespunzătoare a riscului de credit (dacă este cazul, la nivel de grupă de risc);

7. ajustările de valoare efective în perioada precedentă pentru fiecare clasă de expuneri [la expunerile de tip retail, pentru fiecare dintre categoriile definite la pct. 3 lit. d)], precum și variațiile în raport cu perioadele anterioare;

9. o comparație între estimările instituțiilor de credit și rezultatele efective pentru o perioadă mai îndelungată. Aceasta va cuprinde, cel puțin, informații referitoare la estimările pierderilor în raport cu pierderile efective din fiecare clasă de expuneri [pentru expuneri de tip retail, pentru fiecare categorie definită la pct. 3 lit. d)] pentru o perioadă de timp suficient de îndelungată pentru a permite o evaluare corespunzătoare a performanțelor înregistrate de procesele interne de rating aferente fiecărei clase de expuneri [pentru expuneri de tip retail, pentru fiecare categorie definită la pct. 3 lit. d)]. Dacă este cazul, instituțiile de credit vor detalia comparația la nivelul probabilității de nerambursare și, pentru instituțiile de credit care utilizează propriile estimări pentru pierderile în caz de nerambursare și/sau pentru factorii de conversie, la nivelul valorilor efective ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie în raport cu estimările furnizate în informațiile referitoare la evaluarea cantitativă a riscurilor.”

18. La articolul 23, punctele 4 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. principalele tipuri de garanți și de contrapartide în cazul instrumentelor financiare derivate de credit, precum și bonitatea acestora;

6. pentru instituțiile de credit care calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor conform Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare, dar nu furnizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare sau ale factorilor de conversie pentru clasa de expuneri, separat pentru fiecare clasă de expuneri în parte, valoarea totală a expunerii (după compensarea bilanțieră sau compensarea elementelor din afara bilanțului, dacă este cazul) care este acoperită, după aplicarea ajustărilor de volatilitate, de garanții reale financiare eligibile sau de alte garanții reale eligibile; și”.

19. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Instituțiile de credit care utilizează abordarea prevăzută la art. 17 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 24/29/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru calcularea cerințelor de capital pentru riscul operațional trebuie să facă publică o descriere a utilizării asigurărilor și altor mecanisme de transfer al riscului pentru scopul diminuării acestui risc.”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010, cu excepția prevederilor art. I pct. 14, care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2011.

★

Prezentul regulament transpune dispoziții cuprinse în directive ale Uniunii Europene, după cum urmează:

1. dispozițiile art. 1 paragrafele 13 și 14 din Directiva 2009/83/CE a Comisiei din 27 iulie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 196 din 28 iulie 2009;

2. dispozițiile art. 1 paragraful 43 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009;

3. dispozițiile pct. 5 lit. b) (iii) din anexa I la Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a directivelor 2006/48 și 2006/49 în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecurizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 21 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 78 din 8 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/21/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții

Având în vedere dispozițiile art. 126, 278, 384, 385 și ale art. 421 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/21/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor

Mobiliare nr. 10/107/2006, cu completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 23/21/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 10/107/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 și 1.033 bis din 27 decembrie 2006, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) pentru riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanței aferente întregii activități, cu excepția operațiunilor din portofoliul de tranzacționare, 8% din totalul valorilor ponderate la risc ale expunerilor, calculate, după caz, în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006 privind

tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare, și/sau Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare;”.

2. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Instituțiile de credit vor evalua activele și elementele din afara bilanțului în conformitate cu reglementările contabile aplicabile și, după caz, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.606/2002 privind aplicarea Standardelor Internaționale de Contabilitate, în condițiile prevăzute de Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancale și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Societățile de servicii de investiții financiare, precum și societățile de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții vor evalua activele și elementele din afara bilanțului în conformitate cu reglementările contabile aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.”

4. La articolul 3, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (21) și (22), cu următorul cuprins:

„(21) În vederea transmiterii de către instituțiile de credit a datelor obținute în urma calculului menționat la alin. (2), Banca Națională a României va implementa, împreună cu celelalte autorități competente, formulare de raportare cu conținut, frecvențe și date de raportare uniforme, în conformitate cu ghidurile Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni. Formularele de raportare vor fi proporționale cu natura, dimensiunea și complexitatea activităților instituțiilor de credit.

(22) În vederea transmiterii de către societățile de servicii de investiții financiare și de către societățile de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții a datelor obținute în urma calculului menționat la alin. (2), aceste societăți vor utiliza formularele de raportare cu conținut, frecvențe și date de raportare uniforme prevăzute la alin. (21).”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

★

Prezentul regulament transpune prevederile art. 1 paragraful 14 și ale art. 2 paragraful 6 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

